Utdrag från Tidningen Västerort 10 oktober 1979

Svenska knätofsar i Tunisien ”Det gick som en dans”

Svensk knätofs går hem i Tunisien. Det konstaterar Spånga Folkdansgille, som ägnat sommaren åt att presentera litet äktsvenskt bygdekultur i Nordafrika. En stimulerande upplevelse konstaterar gillet, vars sekreterare Sven Larsson har skrivit ner sina intryck under resan.

Det var i slutet av januari i år som Stockholm län 4H och Spånga Folkdansgille fick en inbjudan att delta i en dansfestival i Tunisien en vecka i juli. Förslaget verkade så spännande att det inte behövdes någon längre betänketid för att svara ja. reseledare

Emellan alla praktiska förberedelser, som att boka resa och hotell, sammanställa dansprogram och utse reseledare tränade danserna två gånger i veckan hela våren. För generalrepetitionen for alla dans-truppens medlemmar till Dalarna för den sista finslipningen.

Fanan

Fredagen den 13 juli samlades 29 dansare och tre spelmän på Arlanda. Efter en sista nervös koll att allt var med - inklusive den svenskfanan som HMKonungen tilldelat Spånga Folkdansgille på flaggfesten på Soliden den 6 juni, bar det iväg.

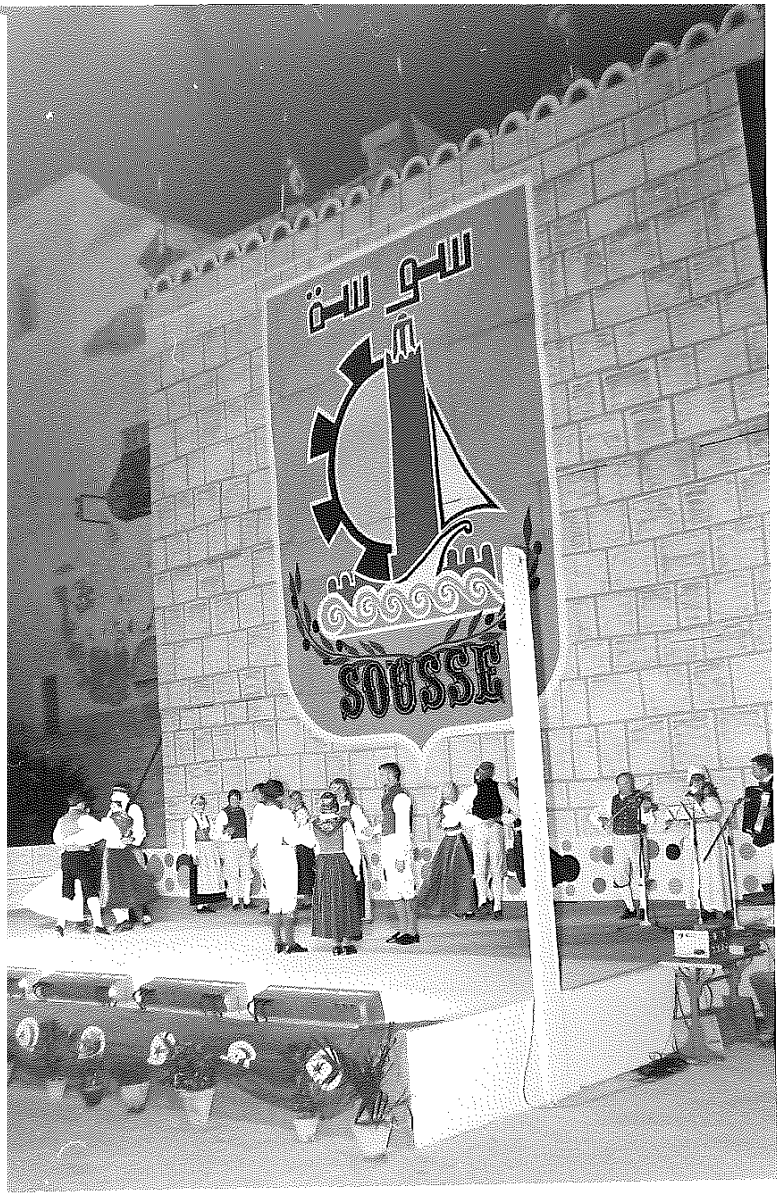

Spelmän och dansare från Spånga Folkdansgille på scenen i denfantastiska utomhusanläggningen Ribat i Sousse

Efter fyra timmar landade både fana och folk Monsters flygplats i Tunisien och välkomnades av en het ökenvind och det dröjde inte länge innan samtliga resenärer hade hittat ner till vattnet och låg och flöt i det varma men ändå svalkande medelhavet.

Den första ”riktiga” dagens (lördag) förmiddag gick åt till träning. Kon-trasten var stor mellan parkettgolvet i Dalarna och stenplattorna vid hotellpoolen i Sousse. Framför allt var värmen större här så dansarna kompromissade och tränade i kraftiga strumpor och skor kombinerat med bikini och badbyxor!
Första framträdandet skedde på söndagskvällen i Ribat i Sousse. Där utgjorde den svenska dansgruppen inledningen på en festival där deltagare från olika länder framträdde varje kväll under en tid av nästan två veckor.

Fantastisk

Den fantastiska utomhusanläggningen i Ribbat hade cirka 3 000 sittplatser, vilket orsakade en del nervositet hos de svenska dansarna. Men redan vid inmarchen par och par i färgglada dräkter började publiken jubla och den första nervositetén att släppa. Därefter gick sedan allt som - ja just det - en dans.

Nästa kväll , måndag, blev det ett improviserat uppträdande på hotellet i Sousse, ett uppskattat program på drygt 30 minuter.

Spånga Folkdansgille dansar en uppvisning

På tisdagskvällen var det dags för ett framträdande i Enfidaville. En liten stad cirka 42 kilometer norr om Sousse. I Enfidaville har 4H sin huvudsakliga verksamhet i Tunisien med biståndsverksamhet vid SIDA. En svensk utställning i samband med folkdansgillets besök hade arrangerats av Svenska ambassaden i Tunis i samarbete med SIDA och 4H.ansgille.

Efter föreställningen som blev mycket bejublat och varade en timme gick danstruppen under poliseskort till stadens residens vars potentat - motsvarande en svensk landshövding - inbjöd till bankett.

Nästa dag, onsdag, som var fri från dansframträdanden, fortsatte festandet. Borgmästaren i Sousse hade då arrangerat en speciell mottagning i stadens rådhus för Spånga Folkdansgille, representanter för Kommitté Culturel och 4H. Borgmästarens närmaste man tackade för den svenska insatsen och hoppades på ett utvidgat kulturellt utbyte länderna emellan.

På torsdagskvällen åkte danstruppen till M-saken, en, en stad ca 11 km från Sousse och även där dansade man på en inomhusscen, där värmen var ganska påfrestande. Efter den timslånga föreställningen inbjöds truppen till supé på en uteservering i staden.

Den tunisiska publiken uppskattade tydligen den svenska musiken och danserna. Vid vissa tillfällen reste man sig upp och klappade takten till danserna och applåderade var det inget fel på. Påpekas kan att publiken endast bestod av män.

Inga kvinnor fanns med utom de svenska representanterna i Enfidaville och kvinnorna på hotellets nattklubb.

Sven Larsson

Civila folkdansare på Rådhustrappan i Sousse efter borgmästarens mottagning.

Tyskland, Rosenheim 1984

30 juli—7 augusti

Ombordstigning för vidare färd

Genom att Helga och Sven-Olof Edman dansade hos oss fick vi en chans att resa till Rosenheim. Helga som är från Rosenheim, ordnade en del av resan genom sina lokala kontakter. Deras dotter Marja dansade och var aktiv med ungdomarna.

Med på resan var 37 medlemmar inkl. ungdomar,1 musiker, Hasse Svedberg, ibland kallad ”Paganini” och 2 chaufförer från Vallentuna buss. Reseledare var Nils-Erik Hansson, som hade ordnat

Rosenheim ligger I Södra Tyskland, söder om München. Resan företogs med buss från Spånga och gick över Rödby-Puttgarden. Övernattning skulle ske i Hamburg, mitt i St Pauli/ Reeperbahn. Det var svårt att hitta fram till hotellet, så sista biten anlitade vi en taxi som körde före bussen. Vi var dock ganska nära, så de som läst kartan hade gjort ett bra jobb. När vi installerat oss, så gjorde flera av oss en vandring genom glädjekvarteren, kalla det studiebesök. Det blev dock ingen större utsvävning, resan gick vidare nästa morgon.

Chimsee slottet

Den första dagen, onsdagen, gjorde vi en utflykt till sevärdheter som ”Chimsee”, en vacker sjö med ett stort och fint slott på en ö i sjön.

Första kvällen hade vi grillfest med folkdansare från orten. Vi dansade och utbytte då danser med varandra.

Olympia anläggningen

En del av oss hann med att åka deras tunnelbana, som byggdes till olympiaden 1972. Målet med tunnelbanan var att komma till olympiastadion, som var en imponerande anläggning, och vi lyckades komma fram.

På hemvägen till Stephanskirchen skulle vi ha mat. Stället som Helga hade tänkt sig var stängt. Nå ja, det fanns väl fler matställen och vi hittade ett som skulle stänga. Men vad gör inte värden, om han ser en buss med passagerare, som vill mat. Han öppnar igen. Det blev wienerschnitzel till alla, utan grönsaker som var slut, men vad gjorde det. Serveringspersonal blev ett par av hans gäster. En del var bra påstrukna och snubblade fram när de skulle servera oss, så ”det var tur att de hade brickorna att hålla sig i”, myntades av Hasse Karlsson. Detta har sedan blivit ett bevingat uttryck i Gillet. Men allt gick bra och alla fick sin mat. Sedan tog Hasse Svedberg fram fiolen så det blev både musik och dans. Det blev en festlig avslutning på München resan.

På fredagen hade vi utflykt till Wendelstein, en hög fjälltopp. Upp till gasthauset fick vi åka tåg som drevs med kugghjul p. g. a. den branta stigningen. Sista biten fick vi fotvandra.

På kvällen var vi inbjudna till en ölfest som var i ett stort tält. Det var uppsatt bara för festen och det fanns till och med Diskmaskiner. Det var den lokala brandkåren som firade 103 år. En affish har vi i lokalen.

Servitriserna hade bra teknik som bar 5 st. 1 liters sejdlar med öl i varje hand.

Det var uppträdande med lokala folkdanslag och av Spånga Folkdansgille. Danserna som vi tränat på hemma gick bra, trots att golvet sluttade. Vi hade svårt att inte hamna vid ena gaveln. Det var den kvällen som Kalle Dahl fick dansa så mycket.

På lördagen gjorde vi en utflykt till ”Königsee”. En sjö, som var vackert belägen mellan alptopparna.För att höja stäm-ningen och tystnaden, drevs båtarna av elektriska motorer. Ute på sjön spelade en man trumpet, som klingade vackert mellan bergen. Längs bort i sjön fanns ett ”gasthaus”, där man kunde förpläga.

På söndagen gjorde vi en utflykt till en saltgruva. Saltgruvan hette ”Salzbergwerk Berchtesgaden”. Förstfick vi ta på oss skyddskläder och därefter fick vi åka ”tåg” långt in i gruvan. Det var full fart på ”tåget” i den smala tunneln. Vi gjorde en rundvandring i gruvan, imponerande.

Hitlers hus före och efter kriget.

Senare på dagen, inte långt från saltgruvan, så åkte vi till ”Obersalzburg”. Där hade Hitler haft en bostad och där hade funnits en militär förläggning. Allt blev sprängt efter kriget.

Vid Obersalzburg fick vi byta till special bussar med egna chaufförer för att komma till ”Örnnästet”. Det var kanske inte så konstigt med tanke på att vägen gick utefter bergskanten och att det var högt över dalen.

Tyvärr hade vi otur den här dagen då allt låg insvept i dimma, molnen gick för lågt. Efter bussturen så fick vi åka den sista biten i ”den gyllene hissen”. Det var en imponerande anläggning här uppe i alptoppen. Allt hade förstörts efter kriget men var nu restaurerat. Synd bara att vi inte såg något av omgivningarna.

På måndagen styrde vi kosan hemåt, samma väg som nerresan. Vi övernattade även nu St Pauli. Några av oss var ute och ”kollade läget” och hamnade på en välkänt ölstuga ”Zillertal”. Här fanns öl, musik och dans, och vi kunde inte hålla oss, utan var uppe på dansgolvet.

Resten av resan gick bra och på tisdagskvällen var vi tillbaka i Spånga efter en trevlig Tysklandsresa.

Det var vi som var med på resan

Ove Bergkvist

Venjan 1990-talet

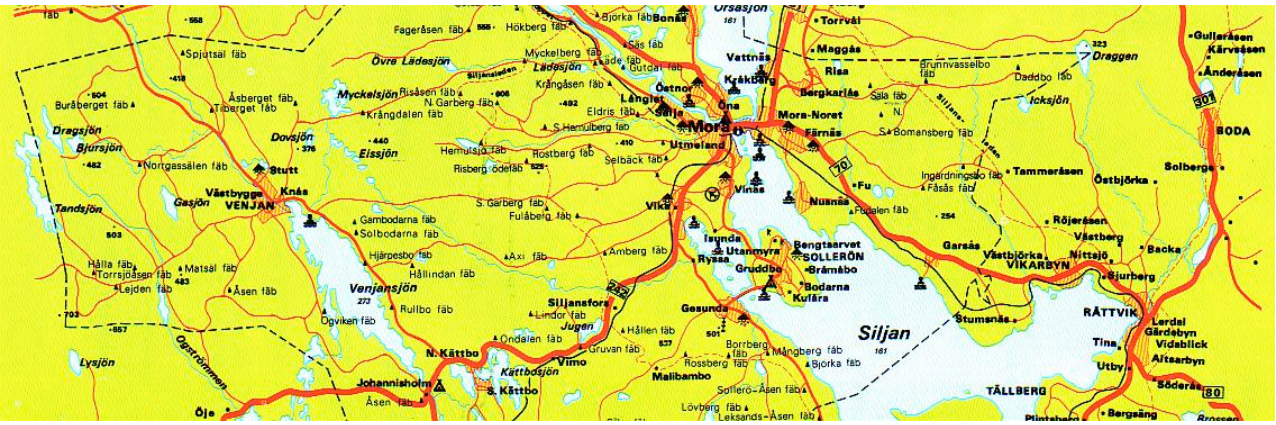

I början av 1990-talet var vi till Venjan under några år. Att det blev Venjan berodde på att Börje Holmberg, vår dåvarande dansledare, är från Venjan.
Vi uppträdde med folkdansuppvisning på Venjan-dagen i juli. Denna dag var/ är en hembygdsdag där man förevisade och fick deltaga i olika hantverk. Det fanns bl. a en chans att slå med lie, vilket inte många kan idag. De hade tjärbränning, tunnbrödsbak m.m. och självklart var butiken ”Venjansslöjd” öppen. På kvällen var ”Musik i kyrkan” med olika kända och okända fårmågor.

Vi bodde på Märnäsgården, en fin campinganläggning, tältplats och badstrand. Eftersom vi var där 4-5 dagar så hade vi andra aktiviteter/ utflykter.

- Vi gick i Vasaloppsspåret. olika sträckor olika år.
- Vi besökte ett porfyrmuseum i Älvdalen. Man hade där bearbetat porfyren med hjälp av vattenkraft. Porfyren är ett av de hårdaste bergarterna som finns, det visste jag inte innan besöket. Det var intressant med alla hemmagjorda maskiner av trä/ järn. Man kunde på den tiden!!
- En kväll var vi och såg på när kolmilan tändes på. Då hade vi chans att smaka på kolbullar, kroppkakor kokade i flott. Vi fick även se älvor dansade över vattnet.
- En dag var vi till Sandön, en ö i Venjansjön. För att komma dit blev vi skjutsade i 2 småbåtar. Först gjord vi ett strövtåg på ön och såg på resterna av ett glasbruk och dess hamn. Därefter blev det bad. Det fanns en stor och fin badstrand och vädret var soligt, soligt.

- Ett år var vi Grönklitten utanför Orsa. Varför vi var där var att skulle se på brunbjörnar. Det fick vi se ordentligt, många inom en stor inhägnad.
- Vi brukade även ha grillafton vid Märnäsgården. Den stod de båda Hasse L
- Det var även grillafton vid Börje's sommarstuga på Borgbacken.
- Vi besökte även "Zorns Gammelgård" i Mora och hans fiskarstuga vild Dalälven

Dansuppvisning utanför Ordenshuset

Födelsedagsbarnet

Hösten 1994 var vi och firade Börje, som fyllde 50-år.

Vi hade då hyrt en buss billigt och nog var det billigt, det regnade nämligen in. Men det ordnade sig eftersom vi hade gott om lediga platser.

Ove Bergkvist

Venjandagen onsdagen den 8 juli 1992

Vi var 20 stycken som hade Venjan som mål för vår lillsemester 7 - 12 juli för att vara med om festligheterna runt Venjandagen.

Börje och Catherine hade bokat trivsamma Märnäsgården åt oss. Väl installerade där var vi väl förberedda för morgondagen.

Kl. 9 samlades vi vid kolmilan för att se och studera när den tändes, något som de flesta av oss tidigare aldrig har haft tillfälle till. Kolarna gjorde sitt bästa för att svara på våra frågor medan de tände milan.

Så småningom var det dags att åka tillbaka till gården och klä om till de två uppvisningarna kl. 12 och 15 utanför Ordenshuset. Med Yngve vid dragspelet genomförde vi programmet från Tjeckisk Polka, Polskor, Lårdansen-Ryska Polskan-Oxdansen m.fl. Det blev en av kullor och masar applåderad och uppskattad uppvisning. Vi fick alla var sin Venjan-docka och bygdens talman hälsade oss välkomna åter.

Det var fin stämning hela dagen med hantverkare, linberedning, slåtteräng och tunnbrödsbakning m.m. På kvällen lyssnade vi på sång och musik i kyrkan.

På torsdagen vandrade vi i Vasaloppsspåret från Mångsbodarna till Risberg och på kvällen hade vi grillafton på campingplatsen med dans på ängen till Yngves och Börjes musik som utökades med spelmännen från Venjan. En jättetrivsam kväll.

Fredagskväll hade vi uppvisning vid kolmilan utan folkdräkter. Vi hade tur med vädret med undantag av denna fredag då vädrets makter inte var oss nådiga. Venjansflickorna sjöng och spelade Dan Andersson. Kolbullar med lingon serverades. Avslutningsvis fick vi se den vita älvan komma dansande över tjärnen i arrangemang av Börje.

Sista kvällen var vi bjudna hem till Börjes och Catherines mysiga sommarställe på grillfest.

> Långbord och bänkar på välansad green
> grillspett med grönsaker, älgkalv och svin
> plastglasen fyllda av ädlaste vin,
> runt borden idel muntraste min.
>
> Efter kaffe med tårta, allsång och skratt
> till Märnäs till fots den ljuvliga natt.
> För att detta nu blev en afton så fin
> vi tacka alla Börje och hans Catherine.

Det var inte utan en viss saknad vi styrde kosan hemåt på söndagsförmiddagen, men vem vet kanske nästa år …

Åke och Birgitta

Venjan 1993

Äntligen semester vecka 28 och dags att åka till Venjan.

Vi startade hemifrån på tisdag och landade så småningom på Märnäsgården. Det var träning kl. 1800 men tiden räckte både till fika och till uppackning.

Vi åkte till Folkets Park och tränade, där var det tak över huvudet eftersom det regnade. Det gick bra, det blev godkänt fastän det var två veckor sedan vi dansade sist. På kvällen tog vi det lugnt, alla var nog lite reströtta.

Onsdag som var Venjan-dagen åkte vi över till Börje och Catherine på morgonen. Efter ett besök vid kolmilan vankades det kaffe och hembakat bröd i timmerstugan.

Kl. 1200 var den första uppvisningen utanför Ordenshuset. Vi skulle dansa en gång till kl. 1500 så det fanns tid att gå runt och handla, dricka kaffe med våfflor, titta på tunnbrödsbak m.m. Nu hade tyvärr regnet börjat igen.

Allt gick dock bra och när vi var klara med dansen åt vi middag inne i Ordenshuset. Det smakade bra! På kvällen var vi i kyrkan och lyssnade på Venjan-kören, en underbar upplevelse. Sedan blev det fest på Märsnäsgården med ost, vin och spelmansmusik.

Torsdag sken solen, vi åkte till Mora och besökte Zorngården. På hemvägen åkte vi in till Gopsmorsstugan. Förra gången kom vi på fel tid men nu var det öppet så man fick se hur det såg ut inne i stugan och i Zorns ateljé där t.o.m. gamla färgtuber och penslar fanns kvar.

Några valde att gå i Vasaloppspåret mellan

Jubileumsskrift 35 år

Dagbok från resan till

Kanada

med Spånga Folkdansgille
26/9 – 13/10 2003

Deltagare

Bertil Andersson och Birgitta Weiss
Sonja och Kurt Aronsson
Eva Askberger
Kajsa och Björn Begner
Ove Bergkvist och Gerd Schultz
Anna-Greta och Karl-Olov Dahl
Angela och Erik Enfors
Sven-Erik Ervenhag och Solveig Spjuth
Rune Forsberg
Birgitta och Torsten Höglund
Irene och Ove Jansson
Curt Johansson
Ingegerd och Hans Karlsson
Marianne och Björn Kjellander
Margareta och Lars Klintholm
Hans Linder
Siw och Erling Magnusson
Eina och Kenneth Olofsson
Gunnel Petersson
Kristina Petersson
Arne Plogsäter
Rigmor Westerdahl
Siv Vidén
Stig Larsson
Tor Lundin
Ulla och Hans Ruta
Yvonne och Carl-Henrik Österberg

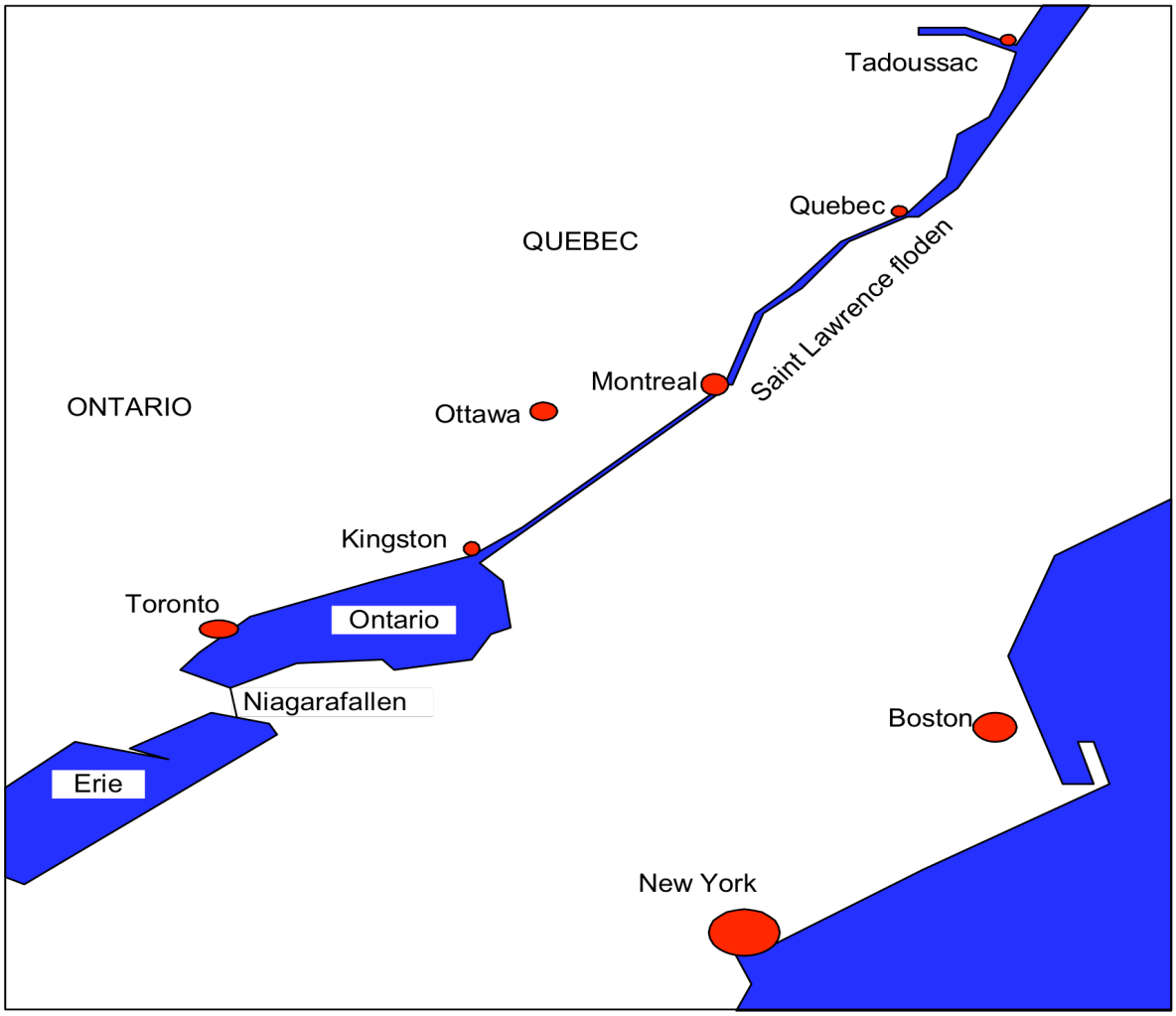

Renskrift: Birgitta W
Foto: Kurt A, Björn K och Torsten H
Redigering och laserutskrift: Torsten H

Dagbok

Arlanda tidig morgon

Fredag 26 september

Kl. halv sex kom Siw och Erling och hämtade oss med taxi för en gemensam resa till Arlanda. När vi kom fram var det många morgonpigga dansare och spelmän som redan stod i kö och väntade på incheckning. Efter ca en timmes väntan var det dags för passkontrollen.

Vi lämnade Arlanda tio minuter över åtta för att åka till Köpenhamn där vi skulle byta plan till Toronto. Vi fick en liten frukost på planet. Framme i Köpenhamn fick vi gå en bra stund till stället vi skulle gå igenom passkontrollen till planet till Toronto.

Tjugo minuter i elva lättade planet mot Toronto. Efter ett par timmar i luften fick vi en god middag som bestod av antingen kyckling eller biff.

Toronto passkontroll

Efter ca åtta och en halv timme på planet var vi framme i Toronto där Arja-Maria Lindfors (vår guide och även medlem i Toronto Swedish Folk dancers and Singers) mötte oss med en buss för vidare färd mot vårt hotell Days Inn Downtown.

Efter att ha installerat oss på rummet och plockat upp våra kläder träffades några i puben på hotellet för en snabb-öl innan det var dags att ta den hyrda bussen till matstället Alice Fazolis , där vi fick en 3-rätters middag bestående av Caesarsallad, Chicken Piccata och Choklad Mousse.

Då vi ätit oss riktigt mätta for vi tillbaka till hotellet. Vi gick upp till rummet och tog det lugnt efter att ha varit igång så många timmar

Birgitta och Bertil

Francais-repetition

Lördag 27 september

Vaknade 04.00 och konstaterade att det var omöjligt att somna om, anledningen var bl.a. 6 timmars tidsförskjutning. När klockan började närma sig 06.00 hade jag samlat mod till mig att sätta på TV:n utan alltför stora protester från sängen bredvid.

Typisk skolbuss

När klockan började närma sig 07.00 letade vi oss fram till frukostlokalen Windows där vi kom bland de första. Det blev en rejäl frukost med korv, bacon, äggstanning m.m.

Efter frukosten var det dags för ett dopp i poolen. Där var det gott om plats. Det blev ett antal vändor i det varma vattnet. Blev överraskad av värmen i bassängen.

Efter badet blev det några timmars paus innan det var dags för en utflykt till Agricola Lutheran Church med inhyrd skolbuss

I skolbussen gjordes det en överraskande upptäckt under färden. Det saknades ett lakan till damernas dans. Gentlemannen Björn K ryckte in och bad busschauffören Gerhard att stanna vid närmaste shoppingcenter för att medelst språng inhandla ett blått lakan.

Ryttarna rycker fram hos finnarna

Efter lite försening kom vi fram till kyrkan där en orolig Arja-Maria mötte upp. Kyrkan ägdes av en finsk församling och en svensk församling hyrde in sig i kyrkan. Här blev vi väl mottagna och övning kunde ske på ett antal danser som bl.a. skulle framföras under kvällen. Det bjöds på kaffe/te med dopp under pausen.

En gemensam middag intogs på The Swiss Chalet dit vi hade gångavstånd från kyrkan. Efter middagen blev det bussresa till en idrotts- och simhall för

Vals på Sisu Athletic Club

att träffa Sisu Athletic Club för gemensam dans och dansuppvisning. Sisu Athletic Club är en finsk klubb. En introduktion angående våra danser gjordes av Erling M. Vi visade bl.a. ett stort antal danser från medeltid till nutid. Detta gav mycket applåder och glada kommentarer.

Det blev sedan gemensam dans med klubbens medlemmar. När klockan var 23.50 startade återfärden till hotellet. Den färden tog ca 40 minuter p.g.a. trafikhinder.

Vid noteringarna

Kurt

Dans vid friluftsgudstjänst

Trätakt spelar till dansen

<u>Söndag 28 september</u>

(Skrivet efter en whiskey och 2 glas vin)

Gu va´ vi har det bra!!! - och bara två dar har gått!

Först jättegod frukost med äggstanning, korv, bacon, stekt potatis, bönor, kaffe, wienerbröd + frukostsallad

Sen bad i poolen. Vi var flera Ester Willians som gjorde stjärnor i vattnet. Vackert? men sköönt.

Ca 12 åkte vi iväg för att dansa vid svensk friluftsgudstjänst. Resan tog nog någon timme. Fick se lite landsbygd. Spelmännen spelade fint på scen. Vi dansade i halvhögt gräs. Gick nog bra, men vi frös på slutet. Det var dop. Timothy döptes. Gott och skönt med fika på danska värdshuset.

Efter en whiskey på rummet gick ”singlarna” ut och åt en jättegod middag på persisk restaurang

Eva

Indiandans

Bär han jorden på huvudet?

<u>Måndag 29 september</u>

Klockan ringer 7.00, ute är det klart och soligt väder. Vi intar vår frukost ”1 trappa upp” med något nerbantat innehåll.

Bussen avgår kl. 9.00 till Indianbyn Kanata Iroquioian Village i Antford. På vägen dit blir vi guidade genom staden Toronto. När vi skulle passera den gemytliga gamla stadsdelen Yorkwille befanns två bilar parkerade på var sida av en enkelriktad väg för omöjlig busspassage. Efter mycket tutande hände ingenting, så några av våra mannar hoppade av bussen för att lyfta ena bilen åt sidan. Det gick någon decimeter och busschauffören gör ett försök med påföljd att bilens backspegel förstördes. Polis tillkallas som sedan rapporterar denna olycka. Bilen ifråga blev sedermera bortforslad och fick en massa böter. Vår färd går till Indianbyn. Väl framme hopar sig molnen, det regnar en skvätt och vi blir väl mottagna av Indianfolket. In i hallen där det finns hemgjorda, hemslöjdade ting. Vi blev underhållna av en ”Indian” som med stor inlevelse berättar om indianernas liv med dess ritualer och levnadsmönster. Vi bjuds på en alldeles fantastiskt särpräglad lunch bestående av en soppa gjord på fläsktärningar och bönor i buljong + ett majsbröd. Jordgubbssaft och kaffe därtill.

Paus – vi går ut i naturen och får gå genom en labyrint – väl framme byggdes det på ett ”långhus” av trä. Kl. 14.00 uppvisning av indiandans. Fyra personer utsmyckade i de mest färgstarka skrudar med fjädrar i formationer. – sista numret var enastående – sex ringar som gjordes i olika formationer. Några från dansgillet gick fram för att lära av dansarna.

Just som detta skådespel pågår råkar skrivandes bli farmor och farfar till ett gossebarn. Dags för hemfärd, där middag väntar i en ”tågbuffé”. Under resan

Långhuset byggas upp igen efter brand

sjöngs en massa sånger ur Ove J:s sånghäfte. Hög stämning! Kvällen avslutas med att 12 personer ser en hockeymatch medan övriga får fri-kväll/samkväm.

Supertrevlig dag!

Vid pennan

Kajsa och Björn

<u>Tisdag 30 september</u>

Vi startade dagen med frukost som vanligt. Som vanligt var nog något överdrivet, då vi saknade äggröra, bacon, korv och plättar, d.v.s. varm mat. I stället blev det pålägg och mera frukt. Då inte alla var överens om ändringen, så intervjuade Arja-Maria oss i bussen. Vi får väl se vad det blir på onsdag.

Efter frukosten blev det uppsittning i bussen. Vi började med en rundtur i Toronto, innan bussen styrde mot Niagara.

På väg mot the Maid of the Mist

Hästskofallet

Efter åsknedslaget

The Pillar and the Post Inn

När vi kom fram, så började vi med att åka en kryssning med ”the Maid of the Mist”, nedanför både amerikansk och kanadensiska delen av fallen. Vi blev rejält blöta vid den kanadensiska sidan p.g.a. det ”vattenmoln” som blir nedanför stora vattenfall. Det var en rejäl upplevelse att se fallen på så nära håll. Vi, åtminstone många av oss, blev rejält blöta, fastän vi fått blå plastkåpor. Vilken syn att se alla ”blåmesar”. Inte nog att vi blev blöta av vattenfallet, det började regna också, ganska rejält.

När vi efter båtutflykten kommit upp till ”normala” marknivån, började vi vandra mot Hästskofallet, den kanadensiska delen av Niagara-fallet. Vi skulle möta bussen. Regnet hade inte upphört, så många av oss var rejält blöta.

När vi, de flesta av oss, var nästan framme vid mötesplatsen ”Table Rock” hörde vi

PANG PANG. En ordentlig ljudknall. Själv trodde jag att det var en bomb eller liknande som exploderat. Efter en stund, en kort stund, kom vi fram till att åskan slagit ned. Detta hände ca 50 meter bakom oss. Blixten hade slagit ned i en lyktstolpe, som blev ”pulvriserad”, liksom en fågel, som var på fel plats. På bussen, som var parkerad långt bort, flög dörren upp på grund av lufttrycket. Chauffören trodde att bussen exploderat. Snacka om smäll. Ingen av Gillets deltagare blev skadad, möjligen av ljudknallen. Däremot skall två personer ha blivit chockade.

När vi stigit på vår buss för att fara vidare mot ”Niagara-on-the-Lake”, passerade vi ”olycksplatsen”. Då var det fullt pådrag med poliser, ambulanser och brandbilar.

Färden gick nedströms Niagarafallen, med många vackra vyer utmed ”Niagara Parkväg”. Vi stannade kortvarigt vid några platser, bl.a. där fallen börjat, för flera millioner år sedan. Vi fick även veta att det mesta av vattnet inte rinner i Niagara-fallet, utan i kraftstationer, som finns i båda länderna. Under vintern är det mycket lite vatten som rinner i fallen.

Efter en vacker resa på Niagara Parkway kommer vi till ”Niagara-on-the-Lake”. Regnet hade nu upphört. Vi lunchade på ”The Pillar and Post Inn”, där vi fick en fin lunchbuffé. Ett glas av husets vin kostade 75 kr, men så är det ett fint ställe, där många celebra gäster hade varit, utöver oss.

Efter lunchbuffén åkte vi en kort bit till centrum, där vi fick ca ¾ timme för att shoppa. Hela stan, inklusive restaurangen, var full med blommor, mycket vackert och imponerande. Stan har från början varit en indianby.

Efter besöket i ”Niagara-on-the-Lake” besökte vi en vingård. Där fick vi

Vin är gott

bl.a. veta hur man ska dricka vin, för att få ut alla smaker/smakämnen. Självklart fick vi provsmaka deras vita, röda och ”Eis-wine”. Det sistnämnda är gjort av frysta vindruvor som ska ha varit frysta på vinrankorna i minst 7 dagar. Vinet var mycket sötare än vanligt vin, men mycket gott.

Nu närmade sig dagen sitt slut och färden ställdes mot Toronto. På hem-vägen blev det både musik och allsång. Efter att vi lämnat av Arja- Maria vid järnvägsstationen, var vi också snart hemma vid hotellet efter en händelserik dag.

Om vi fattat rätt hade chauffören bett att få följa med på vår resa nästa vecka.

Ett gott betyg åt oss eller hur! Eller ville han se andra delar av Kanada?

Vid pennan

Ove och Gerd

Onsdag 1 oktober

Ingen äggröra och bacon till frukost. Kanske nästa morgon.

I bussen hem från Niagara informerade Kenneth om dagens program. Vid händelse av regn är ni lediga. Vid solsken uppvisning på Mel Lastman Square. Solen sken från klarblå himmel, alltså dans. Publiken skulle utgöras av lunchätande gäster från de stora byggnaderna där omkring. Ja, ja lite publik hade vi. Eftersom vi har tränat så mycket inför resan är det kul att dansa de olika blocken. Den här gången var det Bas och Fiol som visades upp. Det gick jättebra.

Samling före uppvisning

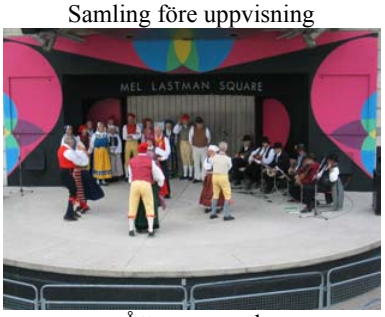

Åttamanengel

Mel Lastman är borgmästare i Toronto. Han har suttit längst tid som borgmästare i världen och är omnämnd i Guiness rekordbok. Rekordet är 20 år. Det var han som var så arg för att man spred ut över världen att Sars hade drabbat Toronto och det skulle få ekonomiska konsekvenser. Det här var första gången hela truppen åkte tunnelbana tillsammans. Många förundrade blickar begrundade vårt starka färgglada sällskap.

På kvällen träffades vi på Agricola Lutheran Church för en dansworkshop tillsammans med Toronto Swedish Dancers and Singers. Vi introducerade Pello-valsen, Kalle P, Kyrkpolskan och Jannes polka för dem och vårt värdlag visade Gammelåtta (en lugnare variant av Åttamanengel). Ruotsi kadrilj, en finsk dans som tydligen betyder svensk kadrilj. Vi avslutade med vår tradition ”Nu leken slutat här …”.

Hemma på hotellet samlades vi några stycken över en öl där jätteglada Björn B och Rune redogjorde för ishockeymatchen mellan Toronto och Ottawa. Mats Sundin var lysande men tyvärr förlorade Toronto med 2-3 på en missad straff.

Åter en trevlig dag att minnas från vår fantastiska resa.

Kalle och Anna-Greta

Torsdag 2 oktober

Till vår glädje hade äggröra och bacon återkommit till frukost men på bekostnad av yoghurten. Rostbiff noterades till smörgåspålägg.

Vi var ett gäng på åtta, som gick till CN Tower efter frukost. Hösten har slagit till på allvar nu och det är bara några plusgrader. Hissen i tornet gick i 22 km/tim och väl uppe kunde vi se flygplan landa och starta från flygplatsen. Lista ut var vi bor och konstatera att Toronto är en grön stad trots alla flerfiliga vägar. Glasgolvet fick benen att skaka när man tittade ner 320 m, men Björn K gick balansgång över skarvarna! Vi tog tunnelbanan

Toronto från ovan

Dans på Toronto Finnish Canadian Senior Centre

Middag på The Keg

hem från Union.

Dagens samling var kl. 12.45 i skolbuss med Ingrid som chaufför. Hon körde oss ut ur stan åt öster och på den långa Eglinton Ave låg Toronto-Finnish-Canadian Senior Centre, vårt mål. Eftersom vi var tidiga! körde Ingrid en sightseeing runda genom ett parkområde och förbi där de rika bor i kåkar modell större. Nu hade Arja-Maria kommit till pensionärshemmet, så bussen gasade på dit. Det fanns ett stort samlingsrum med scen och plats för många åskådare. Golvet var parkett och ett dansvänligt underlag – äntligen. Publiken var den största hittills. Vi började med Nyckelblocket och sedan spelade musikerna. Även finska sången ”Emma” framfördes av sånggruppen. Sedan var det sekelskiftesklädda ”Harpornas” tur. När föreståndersken avtackade oss sa hon att de ville ha extranummer, så det blev både Bas och tre danser ur Fiol också. Vi blev bjudna på kaffe, saft, nybakat bröd och kakor. Det kändes som om publiken var nöjd, många tackade på knagglig svenska, en del pratade bara finska.

Vi skulle nu äta och Arja-Maria pratade lyriskt om saftig stek. Det tog en stund att komma till The Keg, som var restaurangen. Ett lite högre klasställe med väggarna fulla av fotografier på musiklegender. Vi åt en trerätters meny för 32 dollar. Caesarsallad med parmesanost, sirlon steak med bakad potatis och efterrätt, som smakade glass på hård botten och skulle vara paj, åt vi vid vårt bord och därtill ett 21 dollars rött vin. Det skålades flitigt, för musikerna, dansarna, Anna-Greta & Kalles 37-åriga bröllopsdag, Arja-Maria, initiativtagaren till resan, Eina & Kenneth. Har någon blivit bortglömd?

Mätta till max skulle vi nu vidare till Estonian Senior-Centre. Vi var 30 minuter sena (inte likt Spångagänget) och pensionärerna satt redan och väntade. Arja-Maria berättade senare att de ätit precis innan och fick sitta kvar för att det skulle komma mera. Nu var underlaget heltäckningsmatta och inte lika lättdansat. Vi körde repris på förra uppvisningen men utan extranummer. Arja-Maria berättade att detta hem låter alla vara med även de som är ganska dåliga i motsats till finska hemmet som bara låter de piggaste delta i evenemangen. Medelåldern här var hög, men det märktes inte. Många ville prata och tacka oss. Vi sjön ”Uti vår hage” och ”Vem kan segla” när vi ätit ostbricka och druckit vin eller Sprite. Nu var klockan 20 och bussen väntade på att köra oss från Scarborough till Toronto. Hög stämning med sång på hemresan.

Kvällen är fortfarande ung och fler damer skulle basta och bada, men jag fastnade på rummet. Kunde konstatera att inget värre hände annat än att hissen inte gick att trycka ända ner på CN Tower. Hisskötaren måste fråga ledningen hur han skulle göra!

En härlig dag när vi gjort rätt för oss var till ända.

Noterat av

Angela

<u>Fredag 3 oktober</u>

Vädret fortfarande kyligt, men humöret i topp. Efter frukost samlas vi i lobbyn 10.45. Hissen från plan 16 fylls snabbt. Jag räknar till 12, men den rymmer 16. En av hotellets nyanlända säger förvånat. ”National Costumes”! Den gula skolbussen rullar av gårdagens chaufför, Ingrid, fram strax före 11.00. Alla stiger på punktligt, som vanligt. Innan avresan gavs kort information om lördagskvällen. Teaterbesök eller mat på Eloniá Italian Kitchen? Ingrid kör Avenue Road ut från Down Town.

Framme vid målet. Black Creek Pioneer Village ca 11.50 blir vi mottagna av Arja-Maria och Lennart. De leder oss genom ett inbyggt centrum med

Krigare på gång

Skolbarnen vill också dansa

butiker, teatersalong, galleri, kontor m.m. till Town Hall, där vi skall dansa på gräsplanen utanför. När Trätakt för ut de första tonerna kommer skolbarn rusande. Några börjar dansa i takt. Erling tar sig till mikrofonen och frågar bl.a. om de känner Mats Sundin. Han berättar var vi kommer ifrån och att Spånga Folkdansgille skall visa danser från medeltiden. Dansarna börjar med ”Picking up Sticks” ur blocket Medeltid-Sekelskiftesdanser. Efter ”Ryttare och Hästar” försvinner den unga publiken, men snart kommer andra barn springande med sin lärare efter. Spontant tar ryttarna fram sina hästar igen för ett dakapo till allas förtjusning. Succén fullbordas när vi sätter igång med långdans.

Black Creek Pioneer Village är en motsvarighet till vårt Skansen. 150-200 år gamla hus har flyttats från olika platser. 90 % av besökarna är skolklasser. Husen är öppna och bemannade varje dag utom 1/1-30/4. Efter uppvisningen fick vi på egen hand ta en 30 min. promenad i byn. Vi hann bara med Posten, Kvarnen, Kyrkan, Prästbostaden där vi bjöds på nybakade kakor, skolan samt Daniel Stong’s 1:a och 2:a hus. 14.00 satt vi åter i bussen nu på väg till Yorkdale Shopping Center.

Birgitta o Torsten firade 39-årig bröllopsdag. De fick ett rullande 4-faldigt HURRA och ”Ja, må de leva…” Väl framme i Yorkdale är det viktigaste att hitta något att äta. Några fann snabbt djungellika Rainbow Café, andra gott kaffe på Second Cup. Inte mycket tid för shopping. Tor hade haft sin fru på ”tråden” och berättade att Laila Frejvald blivit utrikesminister, Margareta Winberg ambassadör i Brasilien, Jan O Carlsson fått ”snöret”.

Kl 16.15, åter punktligt, steg vi på bussen för transport till Agricola Finnish Lutheran Church med dansuppvisning och knytkalas tillsammans med svenska, finska och kinesiska församlingarna. Den första vi mötte var Ingrid, född i L:a Edet, som medförde köttbullar.

Middag på Agricola Finnish Lutheran Church

Vi fick ca 1 ½ tim till förfogande medan borden dukades upp för 121 personer. När alla fått en plats vid borden stod Spånga Folkdansgille uppställda på led och efter ”marsch framåt” tågade vi mot högtalare och filmkamera där var och en presenterade sig med namn och dräktens hemvist. Spånga Folkdansgille började uppvisningen med danser ur block Fiol. Miia, finska prästen Makkus dotter, hälsade alla välkomna. Jim junior förrättade bordsbön och så… drogs alla mot buffébordets läckerheter – för det var gott med Janssons frestelse, köttbullar, revbensspjäll, kycklingklubbor och kinesisk soppa.

Finska dansare

Kinesiska Mandarinen underhöll med sånger och Debbie, 14 år, spelade Bachs sonata på pianot. SISU Athletic and Folkdancers dansade Ruotsin Kadrilli, Eevastiina och Lansii. Under avdukningen och kaffet spelade Trätakt Hållnäspolska samt Gånglåt från Gryttby.

Så, plötsligt, försvann alla. Kvällen fick ett snöpligt slut. Personalen i köket jobbade och vi tog T-banan från York Mills hem till College och hotellet.

Sven-Erik och Solveig

Picking up sticks

<u>Lördag 4 oktober</u>

Efter en härlig lågbudgetfrukost och tandborstning var det samling 8.45 i lobbyn för avgång med tunnelbana till York Mills- och Agricola Finnish Lutheran Church, den sista samlingen med Nordic Folkdancers.

Dagen startar med gott kaffe med dopp. Dagens tema är att lära ut danser till varandra.

SFG startar med att lära ut Stigvals, vilket var Nordic Folkdancers önskemål. Vi lärde även ut Nighambo. Efter kort vätskepåfyllningspaus visade SFG blocken Nyckel och Bas. Nyckelblocket innehåller följande danser:

Ryttare på språng

Utdelning av runsten till pastorn

Hästarna åker tunnelbana

Schottisvarianter, Fröken Chick, Kalle P, Talgoxen, Skånsk Mazurka och Skobodansen. Basblocket innehåller: Västerbottenskadrilj, Boston, Mignon, Dansa på Skarva och TV-snoa. Innan lunch visade vi även upp Kyrkpolskan, vilken även bandades och filmades.

Nordic Folkdancers bjöd oss på lunch som bestod av vegetarisk böngryta och för de som så ville också köttbullar och bröd och som avslutning med kaffe och kaka.

Efter lunchen tog SISU Folkdancers vid och lärde oss en Kadrilj Ulvila, vilken kommer från sydvästra Finland. Swedish Folkdancers visade även upp en Hambo från Föllinge. Vi fick även lära oss en härlig kadrilj Bella Lovise, som vi hopps att vi tar upp på vår repertoar.

Dags igen för kaffe med dopp.

Efter kaffe fick vi ta över igen och visade upp Medeltids- och sekelskiftesdanserna.

Under dagen överlämnades också minne från oss i form av Runstenar och pins till Pastor Jansson samt till våra kontaktpersoner Birgitta och Lennart via Anna-Greta. SFG fick även motta en minnespresent från Nordic Folkdancers. Alla verkade nöjda och glada.

Dagen avslutades i alla fall och hemfärd med tricken till hotellet Days Inn. Vad kvällens aktiviteter bestod av kan inte skribenterna veta. Däremot avlutade vi med att se och höra Mamma Mia som blev en höjdarupplevelse och lite vin senare på kvällen på rum 1608

Avslutar

Rune och Curt

PS. Några såg en fantastisk teateruppsättning av Lion King.

<u>Söndag 5 oktober</u>

Dansuppvisning för “Run for the Cure” löparna

Så var det då dags för sista dansuppvisningen i Toronto då vi skulle dansa för dem som ställde upp i motionsloppet ”Run for the Cure” och betalade en insats till kampen mot bröstcancer. Vi samlades kl. 9.15 i hörnet Dundas/University där ett bensindrivet elverk gav ström till musikernas förstärkaranläggning. Däremot gav det ingen värme till musikerna som i den 3-gradiga ”värmen” hade svårt att behålla tonen i instrumenten efter flera timmars spelande.

Vid 10-tiden kom ca 35 000 springande eller gående på Universitygatan och vi dansade alla fyra blocken omväxlande med Toronto Swedish Folkdancers and Singers som dansade Schottis från Idre, Vindmölle, Gammal Åttamanna och Stockholmschottis.

Var man färdades, på tunnelbanan eller på gatan, fick vi efteråt höra positiva kommentarer om vår dans vid ”Run for the Cure” insamlingen för cancer-forskning.

Okänd spegel

Dags att lämna Toronto, men Toronto ville inte släppa oss så lättvindigt. Vi packade våra saker, inklusive hästar, svärd och käppar och samlades i lobbyn, många redan en timme före bussens avgångstid 14.00. Rusning för att komma först med väskorna orsakade trängsel i bussens lastutrymme. När Sonja reste sig upp slog hon huvudet i bussens backspegel med blodigt huvud, blodig jacka, ambulansfärd till sjukhus och 8 stygn som följd.

Under tiden passade vi på att äta och dricka eftersom avfärden blev för-skjuten till kl. 17.00.

Efter tre timmars bussfärd anlände vi till isbrytaren Alexander Henry som används om vandrarhem i Kingston. Vi anlände i ungefär rätt tid eftersom vi

Arne och Sonja framför isbrytaren

inte behövde stanna för att äta middag. Erling fördelade hytter och kojer. Naturligtvis fick Kenneth och Eina kaptenshytten med bred säng och eget badrum, Hasse K och Ingegärd fick maskinchefens hytt och vi övriga fick samsas i besättningens hytter med över och underslafar.

Kvällen avslutades med vin, sång och alltmer vågade historier. Sånggruppen höll ut längst med sång i en, två och ibland tre eller kanske fyra stämmor.

Vid midnatt kunde man somna in i valstakt: knirr, snark, snark –knirr, snark, snark… från förtöjningen, från redan sovande i egna hytten och från hytten intill. Kallt på natten i hytten.

Torsten och Birgitta

Uppställning före båtturen

Båttur på Ontariosjön

Måndag 6 oktober

Med morgonkaffe kunde man tina upp. Vi trodde vi kommit till ett ishotell, som i själva verket var en isbrytare. Det sades att det var ca 12-13 grader i rummen. Vi var ett gäng som gick ut på stan, fortsatte till hamnen för att se alla fina småbåtar. Marinmuseet ville ingen missa.

Klockan 12 mönstrade vi av Alexander Henry för en fantastisk kryssning bland ”1000-island” regionen i Ontario. Vi åt en härlig lunch ombord. En trubadur underhöll med musik och sång, Björn K fick micken och hjälpte till. En servitris berättade att hon arbetat på Mainau och serverat Sveriges kung. Sedan gratulerade vi servitören som fyllde år med sång på engelska och svenska. Den kanadensiska skärgården var ganska lik den svenska. Efter båtresan samlades vi i bussen igen för en tretimmars resa till huvudstaden Ottawa där vi tog in på Ottawa Jail Hostel. Vi fick en rundtur i fängelset med en mycket bra guide.

Alla tog en promenad i stan, åt lite och tittade på rådhuset och parlaments-byggnaden. Samling kl. 10.30 för god natt.

Text o musik

Irene och Ove

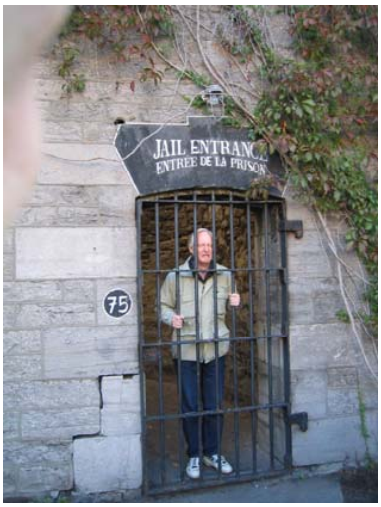

Kurt bakom galler

Tisdag 7 oktober

Vi vaknade efter en natt på fängelset ”Ottawa Jail Hostel” som numera används som vandrarhem. Trots mycket enkla förhållanden med 4-6 personer i varje cell och gemensamma toalett- och tvättutrymmen, hade alla sovit gott och tyckte att det varit en kul upplevelse att minnas.

På morgonen kl. 7.00 måste alla ta sig ut på stan för att få lite frukost och sedan måste vi återvända till fängelset för att lämna tillbaka handdukar och lakan.

Till tonerna av ”Hebreiska fångarnas kör” framförd av SFG tog vi vår packning och lämnade fängelset kl. 8.30. Vi samlades vid bussen som körde oss till parlamentet. Där vandrade vi runt i parlamentsområdet och fick en mycket vacker utsikt över staden och dess byggnader, kanaler och broar.

Efter lite shopping samlades vi vid bussen kl. 10.00 för en rundtur i Ottawa. Vi åkte bl.a. i ”Rideau Hall” ett grönområde med vackra parker, diplomat-kvarter och premiärministerns bostad. Ottawa är delat i två delar, en engelsktalande som är lutheransk och en fransktalande som är katolsk. Därefter fortsatte vi mot Quebec. När vi åkt en bit tyckte Arja-Maria att vi skulle stanna och dricka kaffe på ”Tim Hortons” och alla blev bjudna på en ”Donuts”.

När klockan var 12.30 passerade vi gränsen till Quebec, så nu gällde det för alla att tala franska. Nästa mål på resan var ”Sucerie de la Montagne” där

Med häst och vagn

Lunch på lönnsirapsgården

man tillverkar den berömda lönnsirapen. När vi klivit av bussen fick vi åka med häst och vagn till farmen. Där mötte värden oss och berättade om hur tillverkningen gick till. Man tappar saven ur lönnträdet och hettar upp den till 104 grader C, därefter silas den. Av ca 40 l sav får man 1 liter lönnsirap. Därefter serverades en buffé som bestod av ärtsoppa, stekt potatis, korv, skinka, bruna bönor, köttfärspaj och äggstanning. Som efterrätt serverades kaffe och pannkaka med lönnsirap. Det smakade utmärkt. Under buffén underhöll en trubadur oss med sång och lärde oss en livlig dans. Därefter handlade nästan alla en flaska lönnsirap. Sedan var det dags att lämna farmen mätta och belåtna.

Under resan spelade Hasse Ruta och Stig och alla sjöng under ledning av Ove Jansson. Carl-Henrik kompade på nyinköpta träskedar.

På grund av trafikhinder var vi väldigt sena, så vi stannade på vägen och inhandlade smörgåsar som de flesta åt i bussen.

När mörkret föll började några i bakre delen av bussen att berätta historier som gav upphov till många glada skratt.

Efter en omväxlande och trevlig dag kom vi till hotell ”Holiday Inn” där vi fick fina rum.

Hasse och Ingegerd

Väggmålning i Quebec

Gamla stan i Quebec

<u>Onsdag 8 oktober</u>

<u>Quebec City</u>

Efter en natt i fängelse kändes det skönt att vakna i en bred hotellsäng. Dagens frukost satte oss på prov. Alla letade efter frukostbuffén, men nu gällde bordsservering.

Kl. 9.00 åkte vi tillsammans med vår guide Brian Semple (enligt rykte fransktalande) på en rundtur i gamla Quebec (Vieux- Quebec). Quebec är den enda stan på den Amerikanska kontinenten, som har en bevarad stadsmur från engelsk-franska kriget 1759. De ursprungliga invånarna var indianer (inuiter). År 1534 ”upptäckte” Jacques Cartier St. Laurence floden, när han sökte efter en väg till Indien på uppdrag av franske kungen. Han förklarade området som fransk besiktning. På återresan fick han med sig ”lite guld”. Det visade sig vara kattguld, varför området blev ointressant för Frankrike.

Under det fransk-engelska kriget i Europa behövdes mängder med timmer för skeppsbyggnad. Timret fanns i Kanada. Nu blev det intressant för bägge parter. 1608 grundades Quebec av pälsjägaren Samuel de Canplan. Quebec lär betyda ”Där floden smalnar” eller ”ge er av” på Inuitspråk.

Staden har brunnit flera gånger. Det beror på att trä användes till taktäck-ning, vilket lätt antändes av skorstensgnistor. 1759 erövrades Quebec av engelska trupper. Engelsmännen hade hittat den bakväg som tvätterskorna använde till och från floden.

3 500 vältränade engelska soldater slog 4 000 franska frivilliga på Plains of Abraham. Kanada blev engelskt.

Guiden visade oss nackbrytartrappan, en brant trappa där man från början föste ner boskap till Citadellet. Djuren föll ofta och bröt nacken. Senare föstes djuren en annan väg, men områdets många kroggäster hade samma problem som djuren. Guiden pekade också ut ”Järnvägshotellet”, Chateau Frontenac, ett pampigt ställe med massor av rum. Där har många toppmöten ägt rum. T ex möttes Roosevelt och Churchill här under andra världskriget. Gatorna i Quebec är stenlagda med skotsk gatsten som var ballast vid timmertransporterna till England. Hela förmiddagen hade vi en trevlig

guidning i strålande solsken.

Eftermiddagen tillbringade vi på egen hand.

Dagen avslutades med middag på restaurang Portofino i den gamla staden. Krögaren fick en Spånganål av Kenneth.

Björn och Marianne

Medlemmar i gruppen Romsfordelning

Torsdag 9 oktober

Valsafari i Tadoussac

Montmorency Falls

Idag skulle vi starta tidigt med bussen. Avresa redan 8.00, så Arja-Maria kom ner tidigt till frukosten. När hon kom in kontrollerade hon klockan för där satt hela folkdansgillet och hade nästan ätit färdigt, som vanligt. Avresa 8.10 mot Tadoussac och valarna via ett vattenfall som är högre än Niagara 83 m (Niagara 30 m) men inte så brett. Det hette Montmorency Falls.

Resan fortsatte med ett sagolikt vackert väder, underbara höstfärger - allt från grönt, gult, rött till djupröda färger. Vi åkte förbi många stora kyrkor, bygden är katolsk, så där fanns också kloster och klosterskolor.

Förutom en incident med en bil som körde ut framför bussen gick resan bra och vi kom fram till färjeläget vid Saguenay fjorden efter endast ett kort stopp där Arja-Maria var inne på ”Tim Hortons” och inhandlade 40 kaffe, 2 te och Donuts. Servitrisen trodde först att hon skojade.

På spaning efter valar

Precis innan färjan såg vi ryggen på vår första val.

Vi kom fram till hotellet och fick lämna allt i bussen för en kort promenad på 15 min till vår rundtursbåt och väl ombord fick vi matsäck från hotellet. I högtalarna fick vi veta att siktade valar skulle ropas ut med klockslag. Det var nog bra men eftersom det först ropades på franska och sedan engelska hade valarna många gånger försvunnit innan man hann titta åt det hållet. Så det bästa var att titta själv. Vi såg ”Minki”-valar till att börja med. De dök upp och försvann och kom upp igen och försvann. Sedan förflyttade båten sig och vi såg den vita ”Belugan” i flock, till och med en liten unge. Förflyttning igen och nu var det en flock sälars tur. Det strålande vädret höll i sig och vi kom iland nöjda över att ha fått valuta för pengarna.

Hotellet i Tadoussac

Vi promenerade tillbaka.

19.30 var det dags för en gemensam middag som Gillet stod för. Vi fick plocka till oss det vi ville ha från en buffé och som vanligt var maten mycket god. Undertecknads födelsedag firades med sång. Arja-Maria fick en runsten och en CD (inspelad av Trätakt) och chauffören fick en CD. Olika tacktal hölls och vi avslutade med vår ”Höger över vänster”.

Vid pennan

Margareta med hjälp av ***Lars***

Fredag 10 oktober

Avresa från Tadoussac i ett soligt men frostigt väder. Efter en god och näringsrik frukost avgick bussen 8.00, en timme tidigare än planerat. Efter färjeöverfarten såg vi en val som tog farväl av oss. Färden gick vidare mot Quebec för service av toaletten i byn Aic-St-Paul där vi intog förmiddags-kaffe. Föreningen bjöd på kaffe av kapital som blev över från torsdagen. Färden fortsatte efter kaffet och vi passerade Quebec 12.10 och därefter ett till kort toastopp innan Montreal. Ove J och musikerna satte igång och underhöll.

Erling tackar vår guide Arja-Maria och överlämnar en runsten och en CD

Erling överlämnade ett kuvert till Arja-Maria som ett tack från resegruppen. Arja-Maria framförde ett tack och lät förstå att hon var mycket nöjd med gruppen, samtidigt meddelade hon att bussen avgår 16.30 från hotellet på söndag 12 oktober.

Vi närmar oss Montreal med långa bilköer, så att vår sightseening fick flyttas till lördag. Två guider möter oss vid hotellet 10.00. Incheckningen på hotellet gick enligt rutin.

Vid pennan

Arne och Hasse

<u>Lördag 11 oktober</u>

<u>Montreal</u>

Inräkning på morgonen vid frukosten. Hälften vid borden kl. 08.00 lokaltid!

Idag går vi rundvandring och vi kommer bl.a. att besöka Notre Dame i Montreal. Efter frukosten startar vi med att ringa hem till sonen med hotellkortet! Det gick inte så bra. Nåväl! Ut på stan, åka tunnelbana in till Gamla Stan och där delas vi i 2 grupper. Jag går med Mr Bernard Gervais och vi startar mitt emot Notre- Dame! Staty av de Maisonneuvre som stannade och grundade området Montreal 1642. Han kom med 50 man och idag finns 3 milj. invånare i staden. Där finns också en inskription av Jeanne Mance som grundade det första sjukhuset här.

Montreal City Hall

Invandrande fransmän var uteslutande adelsmän och välborna och kom ofta från Champagne, Normandie och Bretagne! Kyrkan hade all makt under den följande tiden och ägde till slut nästan hela staden. Fortfarande är religionen av stor betydelse, men idag är man mycket mera tolerant mot andra religioner.

Vi går ner i Gamla stan och Bernard talar om att idag hyr de flesta en lägenhet med en hyra av c:a 25% av lönen, men just nu ökar intresset av att bygga villor för dyra priser och man flyttar nu även in till gamla stan. För 30 år sedan var där bara slum och fallfärdiga hus. Idag är nästan allt åter restaurerat, men nu stiger hyrorna. Vi får veta att 99% av handeln går till USA och att de är helt beroende av denna handel i Kanada!

Montreal Notre Dame

OK, tillbaka till lite historia. Varför grundade man staden just här. Jo, man kom inte längre p.g.a. forsar uppströms! 1849 döpte Jaques Cartier området officiellt till ”Montreal” (stort berg, tror jag). Tvära kast blir det. 1657 (ungefär) Jag har inget exakt årtal men vid den tiden eller innan så grundade Marguerite Bourgeoys den första skolan här och lärde upp hitsända fransyskor som fick lära sig att vara goda husmödrar, gifta sig med män som utvalts åt dem och se till så att den franska kolonin växte sig stor. Hon är idag ett helgon här i Montreal. Nämnas kan att vid denna tid blev genomsnittsåldern 40-50 år, men hon blev 80 år gammal!

OK Mycket historia! Vi tackar Bernard och gick ut på stan! Lunchsallad och trumpetjazz plus diverse gatuteater i fint solsken och sen upp till Notre Dame. Ja, den är vacker. En kyrka har man haft på platsen redan 1659, men 1823 fick den sin nuvarande utformning! Den måste ses! Be att få titta på bilder eller vykort! Den rymmer 4000 personer. Här begravs t ex betydelsefulla personer och här har Celin Dion gift sig och döpt sitt barn.

Middag i Montreal

Vi kan väl avsluta med att säga att Montreal ligger på en ö, är 15 km lång och 16 km bred, har 14 broar och 400 kyrkor vilka behöver restaureras, eller kommer att byggas om till teatrar o.d. p.g.a. för stora underhållskostnader. Man har också i stor omfattning byggt tunnlar under jorden till de olika kontorsbyggnaderna p.g.a. den svåra vintern här. Den 3 mars detta år 2003

Skvättparty och slattkväll

var det –40 grader på morgonen.

Tunnelbana hem 16.45. Puh!

Korreografer

Eina och Kenneth

PS. Vi samlas ikväll efter en inbjudan i rum 120. Eva, Siv och Rigmor delar ca 40 kvadratmeter rum, allmänt kallat ”svit”. Där träffas vi för en ”slatt-kväll” och delar med oss av lite minnen, matupplevelser och dylikt. DS

Biodômen i Montreal från ovan

<u>Söndag 12 oktober</u>

Sista dagen i Kanada började med tät dimma utanför fönstret, men vid frukostborden såg vi ändå många soliga miner. Vi fick klartecken att lämna vårt bagage i konferensrummet där det förvarades under lås till transitbussens avgång 16.30.

När solen vid niotiden torkat upp morgondimman gick vi några stycken till en närbelägen SAQ, vin- och spritmonopolet, som drivs i regional regi. Vinet kostade ungefär som på vårt System, men spriten var klart billigare, så vi köpte ett par flaskor att ta hem.

Vi gick vidare tvärs över gatan till La Place Versailles, ett riktigt köptempel, fast vi undrar förstås vad Ludvig XIV kunde tänka om namnvalet. Butikerna var ännu stängda, men restauranger och kaféer var öppna och, överraskande, en blodgivarcentral (en idé att ta efter?!)

Halv tolv tog vi tunnelbanan till station Viau vid den olympiska parken från 1976. Vi köpte en trippelbiljett och kom för en gångs skull ihåg att fråga efter pensionärsrabatt, som visade sig vara hela 24 %.

Första anhalten var Montreal Tower, världens högsta lutande torn (Släng dig i backen Pisa). Det reser sig högt över olympiastadion där Anders Gärderud vann sin berömda guldmedalj på 3.000 meter hinder. Sagolik utsikt över hela stora staden.

Andra anhalten var Biodômen, en gång olympisk velodrom, nu ombyggd till en rik djur- och naturpark med fyra olika klimatområden: den tropiska skogen, skogen och vattenmiljön vid Sankt Lawrencefloden och till sist polarområdet.

Sista anhalten var den botaniska trädgården, en av världens allra största. Vi tog det röda tåget runt hela anläggningen och det var tur annars hade vi nog varit kvar där ännu idag.

I väntan på att få gå ombord

Tillbaka på hotellet tre kvart före avtalad tid fann vi bussen redan på plats. I foajén väntade reskamraterna ivrigt på att få lasta sina väskor. När väsk-bäraren kom kl 16 som avtalat fann han till sin förvåning bagagerummet tomt, men å andra sidan kände han ju inte till Gillets speciella tidsvanor. Resan till nya flygplatsen Dorval gick utan ett enda köstopp, men sedan blev det tvärstopp. Vi fick stå över en timme framför incheckningen. I den långa, vindlande kön var vårt enda nöje att se hur köchefen flyttade stolpar och spände spärrband i rasande fart och på så sätt lyckades ge alla i slutet av kön illusionen av att kön gick framåt trots att täten stod helt stilla. Vänta fick vi också göra på Heathrow, men ett par timmars försening på en så lång resa är inte mycket att orda om.

Vilka minnen från resan känns extra levande såhär omedelbart efter hem-komsten?

<u>Mest engagerade.</u> Toronto Swedish Folkdancers, som trots att de inte var så många aktiva ändå ordnade många uppvisningar och sammankomster för oss.

Väntan i London var sövande för Gunnel,

Lars,

Gerd och

Stig

Ambitiösast: Arja-Maria, som gjorde allt hon kunde för att vi skulle trivas.

Slagkraftigast: Utflykten till Niagara, där vi först blev duschade under vattenfallet, genomblöta av störtskurar från himlen och omskakade av åsknedslag och därefter upplivade av middag på ett utsökt värdshus och provsmakning av vin från en gård i närheten.

Mest omväxlande: Fyra helt olika storstäder: Toronto, en fyramiljonersstad med sjudande liv och en okontrollerad växtvärk. Ottawa, en prydlig, strikt men lite tråkig diplomaternas huvudstad. Quebec, den levande kulturens högborg. Montreal, världens näst största fransktalande stad, självmedveten och romanskt livaktig.

Största besvikelsen: Alexander Henry. När vi för en gångs skull hyrde ett helt fartyg för oss själva visade hon sig vara lika kall inombords som den is hon tidigare brutit på Sankt Lawrencefloden.

Bästa sammankomsten: Kvällen med vin och snacks på Alexander Henry, där vi klämde in oss alla 44 i en kabyss för 23. Sången ville aldrig ta slut.

Sorgligast: Tiggarna i Toronto.

Största kontrasten: Att stiga in i rummet på Holiday Inn i Quebec efter två nätter i sjömanskoj och fängelsecell.

Uthålligast: Sveriges positivaste spelmanslag, som med oförändrad entusiasm spelade genom många, långa träningstimmar och uppvisningar med krånglande mikrofoner och stelfrusna fingrar.

Vackrast: Bussresan t o r Tadoussac med höströda berg och blånande utsikt över den breda floddalen.

Originellast: Käpphästarna som alltid väckte stort jubel när de galopperade in.

Roligast: Uppvisningen på Universitetsavenyn för de 35.000, som ställde upp i motionsloppet ”Run for the Cure” och betalade en insats till kampen mot bröstcancer.

Siw och Erling

Block Nyckel

1. Schotisvarianter *)
2. Fröken Chick
3. Kalle P
4. Taljoxen
5. Skånsk mazurka (Höfter fäst)

Björn - Marianne
Hasse L - Eva
Kenneth - Rigmor
Erik - Angela

Bertil - Birgitta W
Kalle - AnnaGreta
Ove B - Gerd
Ove J - Siv

4. Skobodans
Erik - Björn

*) 2 omg. vanlig schottis
4 omg. Hammerdal
2 omg. Järlåsa
2 omg. klapp i klack
2 omg. damsnurr/omdans

Front

Block Harpa

1. Rimppa
2. Kickari

Curt - Kajsa
Lars - Margareta
Torsten - Birgitta
Ove J - Irene

Kenneth O - Eina
Arne - Gunnel
Hasse K - Ingegärd
Rune - Kristina

3. Gubben Noak
Rune - Lasse

4. Väva vadmal

Curt
Lars
Torsten
Ove J
Rune
Hasse K
Arne
Kenneth

Kajsa
Margareta
Birgitta
Irene
Kristina
Ingegärd
Gunnel
Eina

5. Snurrebock

Curt - Kajsa
Lars - Margareta
Torsten - Birgitta
Ove J - Irene

Kenneth O - Eina
Arne - Gunnel
Hasse K - Ingegägd
Rune - Kristina

Front

Block Bas

1. Västerbottenskadrilj

Kenneth - Eina
Arne - Gunnel
Curt - Kajsa
Lars - Margareta
Björn - Marianne
Rune - Eva
Torsten - Birgitta
Ove J - Irene

2. Boston / Mignonvals

Curt - Kajsa
Lars - Margareta
Torsten - Birgitta
Ove J - Irene

Kenneth O - Eina
Arne - Gunnel
Björn - Marianne
Rune - Eva

3 Boston, 2 Mignon + vals

3. Dansa på skarva
Ove J - Björn

4. TV-snoa

Curt - Kajsa
Lars - Margareta
Torsten - Birgitta
Ove J - Irene

Kenneth O - Eina
Arne - Gunnel
Björn - Marianne
Rune - Eva

Musik

Front

Block Fiol

1. Pellovalsen
2. Tyringehambo
3. Spånga schottis *)

Hasse K - Ingegärd
Erik - Angela
Arne - Kristina
Hasse L - Siv

Bertil - Birgitta
Kalle - Anna-Greta
Owe B - Gerd
Torsten - Rigmor

4. Sjuskeva-lappen
Kristina - Gunnel
Erik - Kalle

5. Åttamanengel

Kristina
Arne

Angela
Erik

Gunnel
Hasse L

Ingegärd
Hasse K

6. Monas vals
Som 1. 2. 3 +
Lasse - Siv
(om utrymme finns)

*) 2 vanliga, Spånga-tur in
2 damsnurr / omdans, Spånga-tur in
2 damsnurr / omdans, Spånga-tur in
2 vanliga

Medeltids och sekelskiftesdanser

Medeltidsdanser

1. Nertesdans

Kristina — Eina
Gunnel — Kajsa
Eva — Margareta
Ingegärd — Birgitta H
Anna-Greta — Siv
Marianne — Birgitta W

2. Svärdsdans

Kennet
Rune — Lasse
Arne — Curt
Torsten

3. Spangardans*)

Arne - Siv
Rune - Gunnel
Lasse - Margareta
Torsten - Birgitta

Björn - Marianne
Kalle - Anna-Greta
Bertil - Birgitta W
Hasse K - Eva

4. Picking up sticks

Kenneth - Kristina
Curt - Eina
Hasse K - Ingegärd

Klädbyte

*) - ring, 2 in - ut
- parvis promenad motsols, tillbaka
- ring, 2 in - ut
- herrar in - ut, damer in - ut
- ring, 2 in - ut
- rygg - mage medsols
- ring

Sekelskiftesdanser

5. Skobodans

Arne - Ove J

6. Tvätterskor

Birgitta — Margareta — Gunnel — Eva
Eina — Kajsa — Kristina — Marianne
Birgitta W

7. Ryttare

Björn
Kalle — Kenneth
Curt — Lasse
Torsten — Rune

8. Valser

Axelina — Lars - Margareta
Boston — Curt - Kajsa
Kenneth O - Anna-Greta
Björn - Marianne

Mignon
Hasse K - Eva — Kalle - Eina
Ove J - Irene — Torsten - Birgitta

9. Polka - Fröken Chick

Lasse - Margareta
Ove J - Irene
Bertil - Ingegärd
Torsten Birgitta

Curt - Kajsa
Kenneth - Anna-Greta
Björn - Marianne
Kalle - Eina

10. Handpolska / Gangsföra

Gunnel - Kristina
Rune - Torsten
Arne - Lasse

11. Hambopolkett / Gubbstöt

Bertil - Birgitta W
Rune - Siv
Kenneth - Anna-Greta
Björn - Marianne

Lars - Gunnel
Arne - Kristina
Ove J - Irene
Kalle - Eina

Front

Musik

Kyrkan

1.Pellovalsen

Rune - Siv
Erik - Angela
Hasse L - Anna-Greta
Owe B - Gerd

Hasse K - Ingegärd
Kalle - Eva
Bertil - Birgitta W
Arne - Rigmor

2.Francais

Hasse K - Ingegärd
Rune - Siv
Erik - Angela
Hasse L - Anna-Greta

Kalle - Eva
Bertil - Birgitta
Arne - Rigmor
Owe B - Gerd

Avslutas med sidgalopp

3. Arvidsson

Lasse - Gunnel
Rune - Siv
Torsten - Birgitta
Curt - Kristina

4a. Stigvals

16 medsols + 16 motsols

Kenneth - Eina
Torsten - Birgitta
Lasse - Margareta
Björn - Marianne

4b. Vals Mignon

2 ggr + vals

som 4a +

Curt - Kajsa
Erik - Angela
Owe B - Gerd
Kalle - Ingegärd

5. Kadrilj - 12 oktober

Arne — Eva
Ove J — Irene
Rune — Siv
Bertil — Birgitta W
Kenneth — Rigmor
Hasse L — Eina

6. Schottis från Idre

som 5 +
Erik - Angela
Ove B - Gerd

7. Västgötakadrilj fr Göteborg

Lars - Margareta
Torsten - Birgitta
Kalle - Kristina
Curt - Kajsa

Arne - Gunnel
Ove J - Irene
Björn - Marianne
Hasse - Ingegärd

8. Färnebopolska / Kyrkpolska

Samma dansare och uppställning som efter avslutad kadrilj

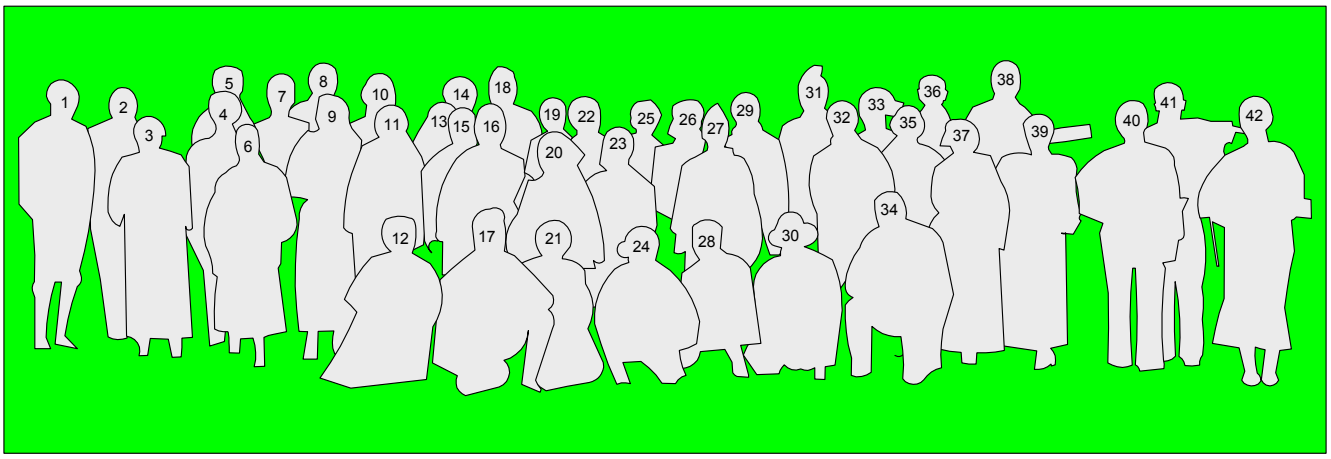

Bilden på framsidan

1 Erling Magnusson
2 Sven-Erik Ervenhag
3 Ingegerd Karlsson
4 Sonja Aronsson
5 Kurt Aronsson
6 Solveig Spjuth
7 Kenneth Olofsson
8 Hans Karlsson
9 Birgitta Weiss
10 Torsten Höglund
11 Siw Magnusson
12 Eina Olofsson
13 Gerd Schultz
14 Ove Bergkvist
15 Angela Enfors
16 Birgitta Höglund
17 Karl-Olov Dahl
18 Ove Jansson
19 Irene Jansson
20 Kristina Petersson
21 Margareta Klintholm
22 Siv Vidén
23 Gunnel Petersson
24 Lars Klintholm
25 Rigmor Westerdahl
26 Eva Askberger
27 Kajsa Begner
28 Arne Plogsäter
29 Bertil Andersson
30 Curt Johansson
31 Erik Enfors
32 Rune Forsberg
33 Björn Kjellander
34 Hans Linder
35 Marianne Kjellander
36 Hans Ruta
37 Anna-Greta Dahl
38 Tor Lundin
39 Yvonne Österberg
40 Carl-Henrik Österberg
41 Stig Larsson
42 Ulla Ruta

Fotograf:
Björn Begner

Dagbok

från resan till

P r a g

08-17 – 08-24 2005

Sammanställd av Birgitta Weiss

Onsdag 17 januari, 2005

KOM IHÅG…. FLYGBILJETT, PASS, VALUTA ETC
Beröm för planering och program.

Som vanligt alla i god tid vid incheckningen.

Happy landing 19.29.

Tid för väskorna 20.39 plus 15 minuter för musikinstrumenten, gott om tid hade vi.

Väl in i bussen, elavbrott på flygplatsen – tur att ingen ”satt” i hissen.

Bussavgång 20.51 plus ca 20 minuter till Top Hotell, 1020 rum.

Viss förvirring vid receptionen, dock till slut hittade alla hem till sektion A.

Välkomstdrink 22.10 med Dance Prague påse. Därefter en ”split” till olika matställen Old Czech Beer Pub, Moravia. Halva Trätakt med Kajsa och Björn fick efter viss förhandling ett fönsterbord med utsikt över Prag på Bohemia Top Restaurang. Mat och Pils Urqvell satt bra.

Sömndruckna försökte vi att ta oss in i våra rum, dock passade inte nycklarna A 335, A334 till rum B335, B 334. Gäst B335, en dam, kom samtidigt som en herr Henry A335 försökte att ta sig in. Här bor jag förklarades med bestämdhet. Inger ingrep och bad om ursäkt, inget efterspel idag.

Tack för en trevlig dag

Kajsa och Björn

Kö för ombordstigning

Utflykt med båt på Moldau

Torsdag 18 augusti

Det tog ett tag innan vi hittade vår favoritfrukost i den stora matsalen. Fint väder och skön promenad i parken innan samlingen kl.10.00 för kollektivresan in till Prags centrum. Enkel resa 20 koruna. Buss 115 tog oss till röda linjens station CHODOV, där vi steg på tåget mot LADVI . Jag räkande 8 stationer och efter ca 20 minuter var vi vid Muzeum. Vår guide Lucas gick i täten allför fort, samlade oss efter trappan och sa ”Här kan ni köpa 3-dagars eller 7-dagarskort, men det är stängt nu”.

Vi kom upp i dagsljus utanför National Muzeum (byggt 1895-1900) på den 750 m långa paradgatan Wencesioas Square. Promenerar till en gul byggnad, Grand Hotell Europa, vars restaurang är en kopia av den på Titanic. Hörnhuset strax intill ägs av ett italiensk försäljningsbolag, där Franz Kafka arbetade för att finansiera sina advokatstudier på universitetet. ”Foten” av Wencesias kallas Gyllene Korset. Vandringen fortsätter till Powder Gate – porten till den Gamla staden vid Republiky Square – betydelsefull plats vid självständigheten 1918. Vid torget finns ett av Lucas kallat Folkets Hus, byggt 1902-1911, som har 2 hissar, en för presidenten, en för borgmästaren.

Vi passerar många vackra byggnader och njuter av promenaden. Får veta att Karl IV universitetet från 1344 idag har 35 000 studenter, att Mozart kom till Prag med Figaros bröllop när den förbjöds i Österrike, att det en gång funnits13 portar i Gotisk stil. Tiden går. Vi måste vara vid Gamla Stans Torg kl. 12.00 för att se de 12 apostlarna i klocktornet från 1300-talet. En del av det gamla stadshuset, med astronomiska uret och kalendariet. Tycko Brahe var här, inbjuden av kung Rudolf II. Brahe är begravd i kyrkan vid torget. Tycko Brahe hade en assistent vid namn J. Kepler, som satt vid hans dödsbädd. Brahe dog 1601 i Prag och ligger begravd i TYN kyrka vid stora torget, Gamla staden. Brahe´s sista ord: ”Må jag ej synas hava levat förgäves”.

Vi drar mot Karl IV bro. På höger sida av entrén finns en staty av Karl IV och hans fyra fruar. Bron har haft 30 statyer, kvarvarande original finns på National Museet. Skönt med en sval fläkt på bron med fin utsikt över slottet, presidentens residens, parlamentet, broarna, m.m. Det sägs att, när Karl IV:s son var kung, fick han veta att drottning Sofie varit till biktfadern. Kungen var svartsjuk och ordnade så biktfadern torterades och därefter slängdes kroppen i floden från bron.

Dags för mat. Gruppen splittrades. Några stannade i stan för sightseeing på egen hand. Andra åkt hem till Top Hotell.

Åter i buss 115, som blev ca 30 minuter försenad tack vare en italiensk grupp utan biljetter och en oklok chaufför. Genom ett tågbyte till Müstek-stationen hann vi i tid till Gamla Stans Torg för återsamling. Ny fri tid till 20.30 då vi tågade genom de judiska kvarteren till Cechúvbron för en flodbåttur. Prag har Europas vackraste synagoga enl. Lucas. En skön, stilla kväll och så hände det värsta, åtminstone för Inger, som inte hade plånboken, då drickan skulle betalas. Sven-Erik miste kort och pengar under tågresan hem. I övrigt klaffade allt. En bra, lång, men intressant dag trots ömma fötter.

Skulle väl nämnt något om det rika kulturutbudet i Prag. Men …något rätt , något fel, nu får ni ta det som det blev.

Sven-Erik och Solveig

Fredag 19 augusti

Sophämtarna väcker oss men vi tar sovmorgon och somnar om. Många andra åt också sen frukort! Hittade Pepe´s Bodega redan tredje dagen. Mycket trång men välförsedd.

Idag sparkar festivalen igång på allvar och vi klär oss i våra dräkter för gemensam kommunal resa in till Müstek och därifrån promenad till mötesplatsen Ovocný trh. Gissa vilka som kom först? Jo, Spånga folkdansgille. Man kunde inte tro att det skulle vimla av dansare från England, Wales, Kanada, Österrike, Nederländerna, Grekland, Belgien, Frankrike och Sverige på det nu nästan öde torget bara någon timme senare! Vi åt en glass eller drack något i väntan på att klockan skulle bli 14.00. Efter ca 30 minuter började de 19 lagen samlas och vi gick runt och försökte ta reda på var alla vackra och i många fall fantasifulla dräkter hörde hemma. Snart började grekiska laget dansa i en stor ring och även Spånga dansade ”Talgoxen”.

Paraden satte sig i rörelse kl. 14.00 och från torget gick vi längs Celetna fram till Gamla Stadens Torg. Överallt fanns glada åskådare, som vinkade, klappade i händerna och filmande/fotograferade oss. Nyckelharporna väcker som alltid uppmärksamhet och nyfikenhet. Före oss i paraden dansade ett belgiskt lag sig fram i stället för att gå. Vid en uppbyggd scen tog paraden slut och viss spontandans uppstod i väntan på att det tekniska skulle bli klart för första framträdandet på scenen. Det var Sverige som började med Sundsvalls Folkdansgille. Mycket proffsiga men de måste dock låna en fiolstråke av Stig.

Utförlig presentation av danserna, sång av hela gänget och även dräktpresentation ingick. Dessutom kändes de 40 minuterna långa. Det blev 50 visade det sig. Vi tittade även på nästa grupp som kom från Wales. Deras engelska är nästan obegriplig. Roliga hattar gjorde att kvinnorna såg ut som häxor.

Vi kände sen för att åka hem till hotellet och byta om. Fick även några till med oss men fyllde inte upp buss 115 sista biten. Efter lite soppa och apfelstrudel, åkte vi tillbaka till festivaltorget och hamnade mitt i en dans där flickorna hade kransar i håret och det pratades om majstång (maypole). Det var ett danslag från Wales som dansade en tidigare förbjuden dans som de gjort om lite. Sedan följde ett ”gymnastiskt” lag från Groningen i Nederländerna. De hade handvolter, många lyft och benspark i sina danser. En rolig skridskodans ingick också. Vi hann också se Växjölaget Värendsgillet. Deras presentatör hördes knappt på grund av dålig mickteknik. De hade ”Oxdans” och ”Träkarlspolska” gemensamt med Sundsvall.

Vi träffades sedan kl. 19.30 för gemensam promenad till en restaurang där Gillet bjöd på middag. Det var en restaurang, Novomestsky Pivovar, där det bryggts öl sedan 1993. Vi satt i källaren och det var tur för sången blev allt högre ju fler öl som konsumerades. Vi åt kalte platte som förrätt, nötkött och korv med knödel och ris samt stark pepparrot och sås till huvudrätt och cheescake (mäktig) som avslutning. Mycket sång blev det och Anna-Greta som fyllde dagen därpå uppvaktades med rosor och present. Även på vägen hem med Metro och buss fortsatte sången.

En händelserik dag till ända.

Angela och Erik (skrivet efter 2 gratisöl m.m. utan sänglampa)

Lördagen den 20 augusti

Äntligen var det dags för pragborna och tillströmmande turister att se vårt program. Redan vid frukosten märktes att många var taggade och danssteg togs på väg till busshållplatsen. Eina var ivrigast, tror vi, för hon var först på bussen. Alla lyckades packa in sig på bussen med sina kjolar och älgskinnsbyxor. En viss oro spred sig när en av dansarna inte lyckades pressa in sig i tunnelbanevagnen. Berodde det på kulan? Eller! Allt löpte väl och gruppen var fulltalig inför föreställningen. De flesta mjukade upp sig med ”engelska hoppet” och diverse andra uppmjukningsrörelser. Taggningen och uppmjukningen märktes i föreställningen och enligt publikens kommentarer skötte sig dansarna utmärkt. Några kommentarer från publiken var bl a ”snyggt”, ”väl repeterat”, ”så kan man göra”, ”utmärkta övergångar i blocken”, ”mycket duktiga musiker” och många andra positiva kommentarer. OBS! Publiken var mycket kunnig. Efter föreställningen lotsade två av gillets dansare oss till en kanna gott öl och vidare till en fantastisk lunch med gott vin, årets bästa espresso och Tjeckiens bästa slibovic. Sedan behövdes det en taxi för transport till hotellet. Han körde utan kvitto. Vi kan inte redogöra för de övriga deltagarns eftermiddag, men den har säkert avlöpt på ett trevligt sätt.

Klockan 18.30, just som vi skulle iväg på galamiddagen kom regnet. Vilken tur vi har haft med vädergudarna. Alla dansarna togs emot i en fantastiskt vacker lokal. Efter välkomstdrinken delades det ut priser. Vi hade bord nr 5 och fick tavla nr 5, som bevis på att vi inte hade gjort några större tavlor. Det fanns mycket att välja på i matväg och ingen behövde gå törstig från bordet.

Under måltiden visades festivalbilder på en storskärm och jublet bröt ut då och då, särskilt när engelsmännen var på bild. Man kunde också slå en sula på parketten, till storbandsmusik. Det var många som hade lust att dansa och trängseln blev stor. Om man hade tålamod att vara kvar till midnatt fick man njuta av ett härligt dansgolv och det gjorde dagens författare.

En härlig avslutning på ”International festival of folklore”.

Eila och Curt

Utflyktsdagarna

Vår guide Helena som var med oss under utflyktsdagarna

Söndagen den 21 augusti

Efter en stadig hotellfrukort träffades vi i receptionen för en gemensam bussresa med vår nya guide Helena till PRAGBORGEN. Efter avsittning ur bussen delades gruppen upp i 2 delar. 12 st. som planerade återresa till Stockholm under söndagskvällen, fick en egen guide. Vi övriga ca 26 st hade kvar guiden som mötte oss vid hotellet.

Vi började vår vandring vid ett gammalt kloster där vi hörde dess historia om medeltida böcker och klostrets innevånare. Från klostrets baksida var det en mycket bra utsikt över de olika delarna av Prag.

Pragborgen

Vi började sedan vandringen nedför höjden förbi Sveriges ambassad och kom sedan fram till Pragborgens palats. Palatset har anor ända sedan 900-talet. Vid entrén till palatset stod 2 st. vakter som verkade stela som statyer. På den första borggården (fanns totalt 4 st.) stod 2 st. flaggstänger 28 m höga i sitt ursprung skänkta av Sverige 1928. Under 1950-talet bekläddes dessa med ek och fick sitt nuvarande utseende. På borggård nr 2 fanns en 80 m djup brunn.

Fotvandringen fortsatte in på borggård 3 där en gammal katolsk kyrka ca 128 m hög fanns. Denna kyrka hade 3 olika byggnadsstilar och bygget hade pågått i ca 600 år. Vi gick in i en del av palatset och kom in i en stor sal ca 85 m lång där medeltida tornerspel hade ägt rum.

På väggarna i denna sal fanns tydliga spår efter den stora branden i Prag 1517. Branden pågick i 3 dagar och ödelade stora delar av bebyggelsen på denna sida av floden. Det 30-åriga

kriget som pågick mellan 1618-1648 startade vid detta palats.

En 3-rätters lunch intogs sedan på U BILEHO LIVA. Potatissoppa, kött med knödel, apfelstrudel.

Vandringen fortsatte sedan till riksdagshuset, där vi besökte platsen där 2:a kammaren satt.

Efter ytterligare promenad kom vi fram till Karlsbron som byggdes under Karl IV:s regeringstid. Bygget påbörjades 1357 som ersättning för en äldre bro som rasade under högvattnet 1342.

På Karlsbron utkämpades 1648 hårda strider mellan svenska armén och Gamla Stadens befolkning. Svenskarna lyckades aldrig ta sig över bron. Från bron kan man på vänster sida se det vita presidentpalatset.

Vi fortsatt promenaden mot de judiska kvarteren och alla dess synagogor. Judarna har varit bosatta i staden i över 1000 år På dess begravningsplats som har brist på utrymme har gravsättning skett ovanpå tidigare gravar.

Vid inledning av 2:a världskriget fanns det ca 135 000 judar i Prag och dess närhet. 85 % av dessa överlevde ej kriget. Promenaden fortsatte sedan mot torgen (där vi hade dansupp-visningen) och in på ett café en trappa upp med bra utsikt över det astronomiska uret. Efter cafébesöket vandrade vi vidare mot Vasaplatsens nedre del, där den guidade turen avslutades ca 16.30

Det blev sedan fria aktiviteter. 4 st. valde Operan. Själv promenerade vi runt på Vasaplatsen. Ett överraskande åskregn kom med dunder och brak. Detta innebar att vi tog tunnelbana och buss till hotellet för att senare under kvällen träffas på hotellets Pub.

Vid anteckningarna Kurt och Sonja

Vackra renoverade fasader

Restaurangen där vi åt lunch

Besök på porslinsfabriken

Varm källa

Måndagen den 22 augusti

Efter en ”MYCKET” tidig frukost äntrar vi bussen kl. 08.00 för en ca 15 mil lång resa till Karlovy Vary. (Karlsbad).

Efter vägen såg vi enorma fält av solrosor, vete, majs och humlestörar. Husen såg för det mesta grå och trista ut men alla blommor i fönstren gjorde ett gott intryck. Jakt bedrivs på rådjur, fasan, vildsvin och hare.

Under resans gång berättade vår guide om den sociala biten i Tjeckien:

- ca 10% arbetslöshet
- de måste kunna minst ett utländskt språk för att få jobb
- obligatorisk skolgång 9 år
- vid barnafödande har kvinna rätt till 3 års ledighet men betalt för endast 6 månader med 90 % av lönen.
- ingen fri tandvård för varken barn eller vuxna
- arbetslös får 2 600 CZK
- de lever oftast på bidrag och jobbar svart
- barnbidraget behovsprövas
- de som har gott ställt får inget bidrag
- kvinnorna är ca 40 år när de skaffar barn. Utbildning och jobb kommer först
- dagis 1-3 år bara för de ensamstående och de som har problem. Mor och farföräldrar får ofta ta hand om barnen.
- pensionsålder för kvinnor 63 och för män 65. Pension ca 8.900 czk/m

- medelinkomsten ca 12.000 czk/m
- skatt 30%
- 4 veckor semester
- hyra för en 3:a 4-5.000/mån

Vi anländer till Stara Noli (i utkanten av Karlovy Vary) efter 1 timmes stopp i trafiken på grund av vägbygge. Där gjorde vi en rundvandring på porslinsfabriken med en guide. Efteråt gavs tillfälle att handla porslin. Från porslinsfabriken åker vi till Karlsbad där vi åt lunch på Bar Blau. Sedan promenerade vi till Varma källorna. Där fick vi smaka på vattnet (blä, blä) Därefter fortsatte promenaden till Jan Bechers museum. En guide visade oss runt och gjorde naturligtvis reklam för sin likör.

Vi fick smaka på 3 olika sorter. Originalet smakade bäst. Det smakade bättre än vattnet i Varma källorna. Den som ville fick handla likören med 30% rabatt.

När visningen var slut blev det språngmarsch till bussen i ösregn och åska.

Hemma 19.05 snabb omklädning för kvällens middag på Hotell Floret kl. 20.30. En mycket välsmakande middag med dryck. Slut på en trevlig och minnesrik dag.

Ingrid och Stig

Moldau och Elbe sammanstrålar

Gerd, Ove och Marianne K på vinprovning

Tisdagen den 23 augusti

Sovmorgon, lång frukost. Shopping i lilla butiken vid hotellet. ”Räcker över jul”. ”Light rain” spår receptionen.

Utflykt till slott i Melnik. Slottet privat sedan 1992 och ägarna bor på slottet. Vinodlingar och vintillverkning. 28/9 börjar vinskörden. Lite osäkert med vädret i Tjeckien, lite sol – surt vin. Vackert slott, högt läge, utsikt över sammanflödet Moldau och Elbe. Äkta gammal grafitti på väggarna, mycket god mat (igen) med trevligt prat med tillfällig gäst från reseagenturen. Fick veta att Tjeckien har 15-20% kommunister, regeringen är socialdemokratisk, presidenten borgerlig, svårt att bilda majoriteter, sammetsrevolutionen gjorde Tjeckien fritt utan våld 1989, delningen Tjeckoslovakien gick nästan helt smärtfritt och förhållandet är gott nu mellan länderna, har olika språk, båda länderna klarar sig bra före – 68-revolutionen mycket positiva förväntningar efteråt, mycket nedstämt, karlsbaderbröd kommer från Karlsbad m m mycket annat intressant berättade ”agenten”.

Åter till slottet. Guidning runt slottet. Ganska likt gamla svenska slott. Kanske något mer färg och dramatik. Därefter blev det vinprovning 8 m under marknivån i källarvalv. Trevligt men

vinerna var väl så där. ”Inte det bästa jag druckit.” Lite sång blev det också.

Och sen kunde man handla – som vanligt och det gjorde vi – som vanligt.

Buss hem. Rune, Siv, Rigmor och jag klev av i stan och gick på Laterna Magica på kvällen. Mycket fint och intressant där man använder filmbilder, ljuseffekter, ljud m.m.

Sen använde vi våra sista bussbiljetter hem och var jättenöjda med ytterligare en fin dag

Eva
Rigmor och Siv intygar att ovanstående stämmer med verkligheten

Besök på glasfabrik

Onsdagen den 24 augusti

Så närmar sig det oundvikliga slutet på denna resa.

Dagens planerade utflykt till Karlsteins kungaborg blev inställd p g a nåt viktigare besök än vår grupp…

I stället så fixade resebyrån en utflykt till ett glasbruk i Nizbor, Rûckl crystal.

Men innan vi kom fram dit fick vi en snabblektion i tjeckiska språkets uttalsvariationer, vissa svårare än andra. Även vissa tecken över bokstäverna klargjordes, så nu kan vi läsa alla skyltar!

Vi hann även få en del information om glasets tillverkningsmetod och vilka råvaror som behövs. Väl framme i Nizbor fick vi en guidad tur genom glashyttan från glasblåsning till slipning. Guiden berättade att många av råvarorna de använder finns i trakten. De jobbar i 3-skift. Arbetstiden är 8 tim/dag med två halvtimmes raster. Lönen för en glasblåsare är ca 18 000 czk och en slipare tjänar ca 16 000 czk. De har 5 veckors semester Imponerande att se sliparnas precisionsarbete! Sen var det dags för shopping i glasbutiken, det blev då julklappar, presenter, saker till egna hemmet, vilket kanske innebär att nåt hamnar på vinden.

Åter i bussen fick vi en present från glasbruket i form av en liten elefant!

Färden gick sedan vidare genom bokskogar och böljande landskap till lunchrestaurangen som vi nådde efter en 200 m promenad genom en grön ”trädtunnel” i uppförsbacke.

Restaurace Nad Hradem serverade oss ett glas Becherovka med smak av glögg eller pepparkakskryddor och malörtbrännvin (i alla fall smakar den så i min mun) därefter dukades en god lunch fram, först rökt skinka med pepparrot och grädde, sen kyckling med ost och skinka samt potatisklyftor. Till efterrätt en rulltårsskiva med glass som fyllning och kaffe. Men sen blev det bråttom – vi skulle på visning av slottet! Oj, vissa av oss, de flesta, rusade in genom dörrar med dam och herr på innan vandringen nerför började. Där på en annan höjd låg så slottet. Vad hette den nu igen? Där finns en skylt – pokladna – så heter det kanske? Men nej – det betyder ”kassa” fick jag vet. Slottet heter Krivoklat och är en pampig borg som byggdes först i trä på 1100-talet, det användes som jaktborg. På 1200-talet byggdes det till ett stenslott och blev betydande kunglig borg under medeltiden. 1643 förstördes nästan hela borgen genom en brand, men byggdes senare upp igen.

Vi tittade in i kapellet med altare från 1500-talet, biblioteket med 20 000 böcker. Vi såg slädar, porträtt. Yvonne tyckte att det kändes olustigt, lite kusligt, när vi kom in på borggården. ”Här har hänt saker.” Jag höll inte med henne, men efter ett besök i tortyrkammaren, fängelset och svältkammaren fick jag lov att ändra uppfattning! Vilka ruggiga metoder de använde sig av! Mellan 1722-1929 ägdes slottet av familjen Fürstenberg som 1929 sålde slottet till staten för 3 milj.

Så var det dags för avfärd och återresan består för min del av stora luckor eftersom sömnen överföll mig, men jag uppfattade ändå att vår guide fick ”förtjänstmärket” och en runsten. Chauffören förärades också med ett förtjänstmärke och sen blev det hyllningssång.

Hotell, hämta väskor, bussresa till flyget och nu flygtur i kvällsmörkret.

En roligt upplevelsefylld resa är till ända!

Höll i pennan gjorde Ulla
Hasse har läst och godkänt

Deltagare

Birgitta Weiss och Bertil Andersson
Ingrid och Stig Andersson
Sonja och Kurt Aronsson
Eva Askberger
Karin och Björn Begner
Gerd Schultz och Ove Bergkvist
Anna-Greta och Karl-Olov Dahl
Angela och Erik Enfors
Solveig Spjut och Sven-Erik Ervenhag
Rune Forsberg
Birgitta och Torsten Höglund
Irene och Ove Jansson
Eila och Curt Johansson
Ingegerd och Hans Karlsson
Marianne och Björn Kjellander
Margareta och Lars Klintholm
Agneta och Tor Lundin
Siw och Erling Magnusson
Eina och Kenneth Olofsson
Gun Persson och Stig Larsson
Gunnel Petersson
Kristina Petersson
Ulla och Hans Ruta
Rigmor Westerdahl
Siv Vidén
Yvonne och Carl-Henrik Österberg
Marianne och Bertil Österlind

Danser, dansare och sångare

Block 1

Smygvals Sång: Eva, Angela, Torsten, Erling
Français
Tyringehambo
Schottis i turer

Dansare
Bertil A – Birgitta W, först in/ut
Kalle – Anna-Greta
Hasse K – Ingegärd
Kenneth – Eina
Bertil Ö – Rigmor
Curt – Gunnel
Björn – Marianne K
Lasse - Kristina

Block 2

Jämtpolska
Västerbotten kadrilj
Vals, ”En liten grind” Sång: Angela, Marianne K, Hasse K, Erling
Talgoxen

Dansare
Ove – Irene, först in / sist ut
Erik – Eva, först ut
Rune – Siv
Torsten – Birgitta H
Bertil Ö – Marianne Ö
Curt – Kajsa
Björn – Kristina
Lasse - Margareta

Block 3

TV-Snoa Sång: Angela, Marianne Ö, Erling
Landskrona kadrilj
Midsommarhambo
Polka, Fröken chick

Dansare
Bertil A – Birgitta W, först in
Kalle – Anna-Greta
Hasse K – Ingegärd
Erik – Eva
Rune – Gunnel, först ut
Torsten – Rigmor
Kenneth – Eina
Björn – Marianne K

Block 4

Solhemsvals
Snurrebacken Sång: Eva, Angela, Hasse K, Erling
Västgöta, Göteborg
Ränningen

Dansare
Ove – Irene
Lasse – Margareta
Bertil Ö – Marianne Ö
Rune – Siv
Torsten – Birgitta H
Curt – Kajsa

Västgöta och Ränningen även
Hasse K – Kristina
Erik – Eva

Italienresan med Spånga folkdansgille år 2007

Dag 1 Måndagen den 24 september

Vi var ett glatt gäng som träffades vid Spånga station kl. 13.20 för att färdas den kommunala vägen till Arlanda enligt **www.sl.se**. Den glada gruppen bestod av Kurt och Sonja, Birgitta och Bertil samt Rigmor.

Restid 1 timme och 30 minuter. Vi (Sonja och undertecknad) startade med buss och sedan P-tåg till Karlberg. Där blev det rulltrappa upp och ner (perrongbyte), P-tåg till Märsta och sedan buss till Arlanda terminal 5

När vi kom innanför dörrarna till terminalen mötte vi Rune som trodde att han var först, men när vi såg att vi skulle leta upp diskarna 46 och 47 fann vi att där var redan många i gruppen samlade.

Efter lite väntande, så klarades incheckning av och vi blev av med det tyngre bagaget. Nu återstod säkerhetskontrollen. Den passerades utan några större problem frånsett att jag glömde att plocka av mig armbandsuret. Förmodar att jag kommer ihåg detta till nästa gång. Nu blev det åter en liten väntan som fördrevs med lite förtäring m.m. Det blev sedan dags för att kliva ombord på planet, en Boeing 737 med plats för ca 170 passagerare.

Starten skedde 17.20 och flygtiden beräknades till 3 timmar. Själv fördrev jag flygtiden med att lösa ett korsord. Efter landningen så blev det buss in till terminal och väntande på väskorna.

I väntan på Sterling NB 741 kl 17.20 till Rom

Roland mötte upp i ankomsthallen. En timme efter landning var vi på väg med bussen mot Rieti. Under bussresan fick vi en genomgång av veckans program samt tänkvärda tips och råd.

Resan tog ca 90 minuter. Det var omväxlande motorvägar, vägbyggen och smala kurviga vägar. Landskapet var mycket varierande med bergig natur. Vid 23-tiden kom vi fram till hotellet.

Kurt A

Dag 2 Tisdagen den 25 september

St Cataldos bergskyrka vid Cottanello

Vid frukosten på takterassen gick solen upp över bergen och man kände värmen. Kaffet var bra, briocher med vanilj och chokladfyllning därtill.

09.00 Morgonpromenad där vi fick en uppfattning om hur staden såg ut.

11.00 Buss till Cottanello i Sabinadalen med besök i en kyrka insprängd i berget, därefter liten promenad bergsbyn Cottanello. Därefter lunch i många timmar med massor av mat och vin.

Efteråt tittade vi på en maskin som “plockade” druvor och besökte en vinfabrik där vi kunde köpa vin + olivolja. Under lunchen berättade Kalle inte en historia 2 gånger.

Åter på hotellet vid 19-snåret. Spontan samling på takterassen med historier och vin á 30:-/flaska.

Gunnar Sörman

Dag 3 Onsdagen den 26 september

Anno XXVI – IX Mercoledi

Alla passar bussavgångstiden sharp 08.00!

Vägen bär till Rom med undervisning i italienska som inslag.

Dagens väder perfekt för vår långa promenad. Start Piazza Di Popolo, shoppinggatan Via Del Corso till Spanska trappan och Fontana Di Trevi, glasstopp. Nästa Piazza Venezia, Campiaglio, Forum Romanum och Colosseum.

Samtliga passagerare var mycket nöjda men kanske något slitna.

Väl hemma igen vid 19-tiden hade vi tur som fick ta över en middag som en annan grupp just avbokat. Price 14 Euro för en historisk helkväll med Gerd´s histora om vindrutetorkarna och tuttarna. Puss-Puss. Björn B avslutade med världens minsta dom, en ståplats och klockspelet. Resultat historier Damer/Herrar oavgjort!

Björn B skrev

Dag 4 Torsdagen den 27 september

Vi gjorde entré på Forum Romanum via denna triumfbåge

När väl alla hade kommit ombord på bussen, startade färden mot Assisi, den helige Fransiskus födelsestad. Färden gick först genom Sabinadalen, en bördig dal. Den hade tidigare varit sjö, men fördämningen bröts upp tidigt av romarna. Dalen kallas även den heliga dalen, då den har fyra kloster på dalsidorna.

Under bussresan fick vi en andra lektion i italienska av Björn Begner och vi var riktigt duktiga enligt egen utsago.

Bussen körde över ett bergspass och så hade vi kommit till region Umbrien. Vi passerade Terni, en industristad. Vi ”krånglade” oss igenom staden, då det saknades en riktig genomfartsled. Man skulle bygga en ny genomfartsled, men liksom hemma saknades det pengar.

Assisi dit vi var på väg är en vacker stad belägen på en sluttning. Denna historiska stad har anor från etruskernas tid. Staden har varit utsatt för jordbävningar, men är nu återställd. Den helige Fransiskus har tidigt gjort staden känd och den har nu blivit en stor turistort.

Vi besökte Basilikan i två våningar med berömda 12-1300 talsmålningar. Den kan idag ses som ett museum. Vi intog lunch i gamla staden på egen hand. Lite spännande på vad man hade beställt.

Fransiskus var son till en rik köpman men blev omvänd och verkade sedan som munk. Som munk skänkte han bort allt han ägde. Han hade en lång tid verkat som vandrande munk och fick till slut träffa påven efter det andra försöket. Han besökte många platser i Europa och även Jerusalem. I slutet av sin levnad blev han svårt sjuk. Fransiskanermunkarnas kännetecken är ett grovt rep kring midjan med tre knutar.

Den ståtliga basilikan i Assisi

Vid hemfärden passerade vi genom Terni, denna gång i rusningstrafiken. Vi kom igenom staden efter visst köande och hem till Rieti.

Jag fick även veta att den sista inbetalningen från oss hade kommit fram dagen före. Betalningen från Plusgirot gick först till bankens huvudkontor i Rieti och sedan till lokalkontoret i Rieti. Och för att få ränta på pengarna så får de ligga någon dag extra på varje bank.

Ove B och Gerd S

Dag 5 Fredagen den 28 september

I natt gick åskan, men Sankta Barbara skyddade oss.

Rietiborna och deras gäster kan lita på henne en ovädersnatt. Som avslutning på vår guidade tur i Rieti beundrade vi henne i domen, en skapelse utifrån Berninis skiss. Guidningen började med att vi fick reda på anledningen till alla hänglås som hängde på diverse platser. Ett utmärkt sätt att visa hur länge kärleksförhållandet håller. Kanske något att ta efter hemma i Sverige när vigselceremonin ska diskuteras. I stället för ring ett hänglås.Vi tittade också på en staty som liknade Sophia Loren. Statyn påminner italienarna om att de har haft en annan valuta före Euron. Det smältes ner 2 200 000 tvåhundralire mynt till skapelsen. Resten av guidningen befann vi oss under markytan och fick uppleva Rieti för 2300 år sedan och framåt. Mycket intressant! Samtidigt fick vi regnskydd. Förmiddagsprogrammet avslutades med en mycket god lunch i hotellets restaurang.

Indans till Annas visa i St Domenicokyrkan

Dag 6 Lördagen den 29 september

Efter sov/shoppingrond och lunch tog oss bussen till Franciskanerklostret i Greccio. Det låg på 750 meter höjd.

Där fick vi också se ett fantastiskt julkrubbe-museum. Därefter åkte vi tillbaka till hotellet för att åka vidare till Oliveto för dansfest.

Det blev en upplevelse av musik och dans både från Italien och Sverige.

Ornaros folkdansgrupp. Blå blåsorklester i fonden och Olivetos svar på Bröderna Djup till höger.

Den yngste medlemmen i Oliveto som både dansade och spelade med bravur var bara fem år! Vad månde bliva?

Efter allt uppträdande i det kyliga vädret blev vi bjudna på mat och vin.

Själv bidrog jag med att vara garderob- och toalettvaktmästare. Kvällen avslutades med musik från ett dasslock.

Hemfärden gick väldigt snabbt så vi var faktiskt hemma redan strax efter 23.00.

Desirée

Dag 7 Söndagen den 30 september

Enligt programmet en stilla dag med besök hos skogspolisen. Utedans framför kyrkan och lunch med våra värdar från den lilla staden Cittaducale. Därefter god tid för packning. Det blev inte riktigt så!

Det började så lugnt och stilla med en busstur genom Rieti. Under tiden lättade dimmorna över Apenninerna och i våra lördags-byfest-trötta sinnen. Vi såg den gamla stadsmuren, skolorna bl.a. för Rietis barn (från föreställningen i Domenico-Kyrkan), järnvägen, som inte leder till Rom.
Så iväg österut 10 km till Cittaducale, 10 000 invånare varav 2 000 i centrala stan. Den grundades 1309 av Carlo Dagnò och "överläts" på sonen Roberto som var hertig, därav namnet hertigens stad. Cittaducale är vänort med Torshälla dit man skickar en delegation till marknaden i september varje år.

På vägen berättade Roland om hur polisen är organiserad i Italien. Det finns fyra olika organisationer:

- Carabinieri (röd-svarta) tidigare militärens, nu hela landets.
- Polizia (mörkblå) Guardia Minicipale (kommunal)
- Guardia de Finanza
- Corpo Forestatedilla Stato (miljö)

Cittaducale är utbildningscentrum för skogspoliserna, som först organiserades privat för att skydda skogarna mot tjuvjakt, djursmuggling och anlagda bränder. Mussolini gjorde en militäranläggning av det hela. Numera är den statlig skogsmiljöpolis.

Vatten snarare än skog är områdets unika resurs. Inne i berget nära stan finns en stor, naturlig insjö som är stängd för allmänheten. Hälften av allt vatten som produceras leds i pipeline till Rom.

Vid 10-tiden kom vi till Piazza del Popolo, som kantades av katedralen, biskopssätet, Margarites palats, allt från 1500-talet. Vi tyckte det kändes lite kyligt, 14 grader i skuggan, men blå himmel lovade sol.

Efter en rundvandring förbi skogspolisens huvudanläggning kom vi till ett utsikts- och bevakningstorn i den gamla stadsmuren med inskriften 450 m.öh. Björn B lovade klättra upp till tornets topp med den svenska flaggan, men tyvärr hade repstegen förkommit.

Nästa sevärdhet var nunneklostret. Monestero Di St Catarina Alessandria som grundades 1327. Helgonet Catarina dödades av romarna. Klostrets stolthet är 10 pergamentrullar från 1287 och framåt och över tusen böcker från 1500-1830.

Bön och åter bön är en Bennedictinernunnas liv: Stå upp kl 5 för en halvtimmes bön, därefter lika länge psalmsång. Kl 6 dags att städa cellerna. 07.15 bön igen och fem psalmer fram till bön kl 08.00 Så äntligen frukost 08.30. Från 9 till 11.45 arbete i köket, trädgården m.m. Sedan bön en kvart före lunchen kl 12-13. Därefter fri tid till bönen 15.30. Arbete igen 16-18.30. Ännu en bön fram till middagen kl 19. Därefter rekreation fram till kvällsbönen kl 21. Sju bönestunder varje dag!

Tillbaka till torget för att klä om till folkdräkt och förbereda musik och dans. Vi piggades upp av en affisch i ett skyltfönster i närheten som gjorde reklam för vår föreställning, bredvid en affisch för en danskurs = “Corsi di Ballo”.

Solen gassade ner på torget när guds-tjänsten i katedralen avslutats och 40-50 besökare stannade till på torget för att Trätakt klämde i med Polkett efter Hilmar. För första gången kunde vi visa upp hela dansprogrammet.

- Skördedansen
- Handpolska/gangsföra
- Vindmölle
- Trekarlspolska
- Schottis från Idre
- Ritsch –Ratch
- Blomman
- Måsfe kadrilj
- Getingpolka
- Ringländer
- Midsommarhambo
- Ränningen

Vi dansade på Piazza del Popolo mellan fontänen och Maragrites palats

Efter varje dans applåderade publiken tacksamt vilket motiverade extranummer: Gubbstöten och till sist en vanlig hambo där fyra par ställde upp. Som avslutning fick Ove J ta emot en minnesplakett av borgmästaren och kunde själv överlämna tre av våra runstenar till honom och två andra höjdare.

Så buss till lunchen, som intogs på stans fina restaurant Valerios, där många familjer åt sin söndagsmiddag. Första rätten stod framdukad på långborden:

- Antipastatallrik med skinka, salami och ost

Så följde:

- Bönor med frikadeller och fläsksvål
- Lasagne
- Trippa = komage
- Spagetti

Det var alltså 5 förrätter!

- Varmrätten bestod av oxkött, kyckling, griskött, stekt potatis och sallad
- Till sist en bakelse på sockerkaka med chokladtopp och grädde. Vi sköljde ner med rött och vitt vin – Paggio del Salici från Umbrien och en liten Espresso och citronlikör.

Mellan rätterna blev det spontandans till durdragspel av en 16-årig virtous. Samuele. Vittorio från Ornaros folkdansgrupp, satte igång dansen genom att bjuda upp Kajsa. Yvonne, Gunnel och Eina tog också vara på tillfället att dansa med honom. Eva föreslog att vi skulle dra igång en långdans och Eina tog initiativet och snart dansade nästan alla gäster mellan borden i en glad svensk-italiensk förening

Siw och Erling

Dag 8 Måndagen den 1 oktober – hemresedag

Alla vägar bär till Rom. Och tur är väl det. För det var dit vi skulle. Liksom många andra. Det märktes på trafiken när vi kom in till stan. Vi fick uppleva en hisnande känsla över de djärva filbytena som bara romarna är kapabla till. Annars var huvudattraktionen för dagen Peterskyrkan.

Bussen stannade till bakom Castel Sant´Angelo. Och vi fick snabbt stiga ur. Målet var Vatikanstaten och vi gick längs baksidan av kastellet. Roland berättade att det var Hadrianus som lät bygga ett mausoleum där. Kastellet var sedan påvarnas residens i 1 000 år. Genom en viadukt från Vatikanen kunde påvarna lätt ta sig dit i ofredstider.

Under bussfärden till Rom berättade Roland om Vatikanen. Det är världens minsta stat. Den lilla staten är väldigt rik. Staten styrs av påven, som sedan 2005 heter Benedetto XVI. Inom området bor ca 1000 invånare. Man har egen post och valuta. Efter en kort promenad kom vi fram till Piazza S Pietro där man ser Peterskyrkan och Berninis pelararmar som ramar in området. Sedvanligt toalettbesök erbjöds och därefter var det köbildning. Köerna för att bese Peterskyrkan var långa. Roland antydde att italienarna har ett annat kösystem än det som tillämpas i Sverige. Man ska ta seden dit man kommer tänkte jag så jag gick fram och ställde mig i kön på ett ställe där det var passande skugga. Efter säkerhetskontrollen - jag blev godkänd - fick man köa ytterligare innan man kom in. Först besökte jag kryptan för att bese påven Johannes Paulus II grav (Han dog 2005). Jag tror att det är den påve som är mest känd i världen oavsett vilken religion man har. Han bedrev sin verksamhet mycket utåtriktat.

Staty av Petrus, som fått så många kyssar på den vänstra foten av hängivna pilgrimmer att den till hälften är bortnött.

Sedan var det dags att titta in i Peterskyrkan. Den är ett enormt konstverk i sig både inuti och utanför. Det är en fantastisk upplevelse inte minst de stora proportionerna som vi inte är vana vid. Jag tänker inte gå in närmare på Peterskyrkans sevärdheter. Var och en får bilda sin egen uppfattning. Jag hoppas att alla fick möjlighet att se vad de ville se.

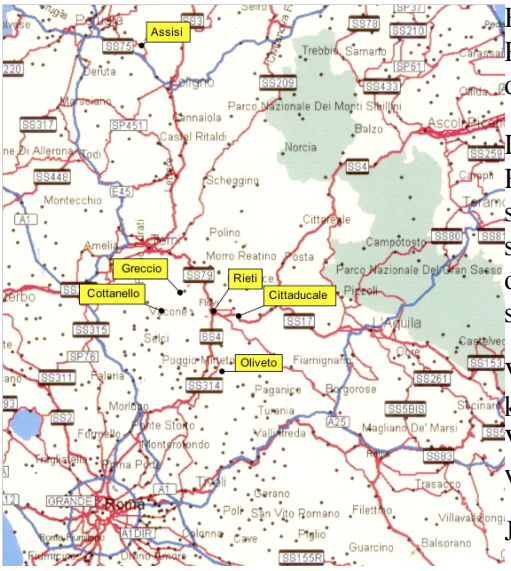

Ett besök i Kupolen skulle ha varit mycket intressant. Utsikten över Rom måste vara något alldeles extra därifrån. Köerna dit var så långa och vi hade inte tillräckligt med tid till det den här gången.

Lunchen intogs på en typisk romersk trattoria. Bara ***tre*** rätter idag. Hoppas att ingen fick gå hungrig därifrån. Eftermiddagen ledig för shopping eller sightseeing vilket man nu föredrar. Vi sökte oss till skuggan eftersom det var varmt. Det var skönt att slå sig ner på ett cafe och ta något att dricka. Det visade sig att halva gruppen hamnade på samma ställe för att få sig något drickbart eller äta glass.

Vi tog adjö av Roland och steg på bussen för avfärd till flygplatsen. Nu kommer den tråkigaste delen av resan. Speciellt när man ska hem. Väntan – köer – väntan – köer. Planet var försenat ca 50 minuter, varför vi anlände till Arlanda först kl 01.00.
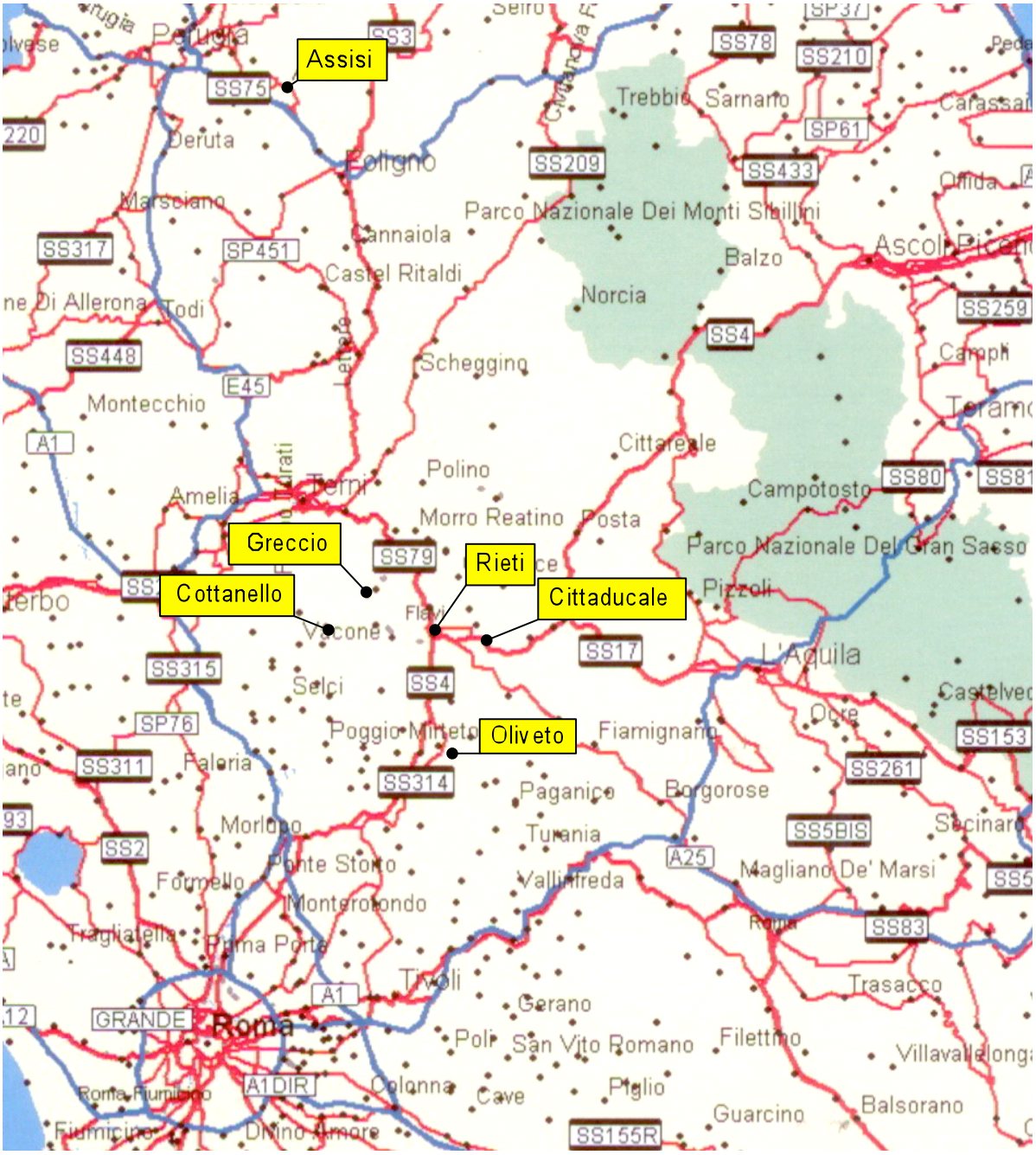
Jag tror alla har varit nöjda med resan och gör mig till tolk för dem och